

ORFEO CATALÁ, Llista dels expedicionaris a St. Feliu de Guixols

1. Joaquín Labor Rovira
Vicente de Moragas Izart	37. Juan Codina Vallhonorat	79. Manuel Martinez Gomez
2. Pasqual Boada Nogués	38. Evaristo Cortés Ferrasdo	80. Idelfonso Mario Collado
3. Jaime Marti Marull	39. José Foguer Marsal	81. Luis M. Millet Millet
4. Tomás Millet Estapé
<i>José M. Ausien</i>	40. Antonio Ferrer Sallent
<i>Salvador Llorens</i>	82. Jaime Nadal Puig
5. Joaquín Recart Garcia
<i>Jaime Mearull</i>	41. Ramón Camisans Coll
<i>Antonio Granada</i>	83. Juan Ortiz Rosal
7. Luis Millet Pagés	42. Ramón Gené Pagés	84. Juan Perramón Sufel
8. Emerenciana Wehrle de
Lapeira	43. Narciso Gibert Galtés	85. Juan Pi Trias
<i>Joaquín Silvestre</i>
9. José M. Comella Fàbrega
<i>Fco. Bujal Pons</i>	44. José Gabaldá Borja	86. Esteban París Pineda
10. Juan Salvat Crespi	45. Salvador Giró Codina	87. José Pradell Ferrán
12. Juan Tomás Parés	46. Juan Hil Ferret	88. Domingo Rodó Miguel
13. José Fontanills Maristany	47. Faustino Jordana Tersal	89. Juan Sayós Fàbregas
14. Francisco Riera Ponsa	48. Enrique Lapeira Ferrer
<i>Fco. Llanas</i>	90. Joaquín Silvestre Cogul
16. Eusebio Viladoms Comadrán	49. Juan Moller Cardús	91. Francisco Valls Royo
17. Albina Amigó Reyatós
<i>Angel Sala</i>	50. Mateu Piguillem Casadejust	92. Juan Anguera Maruny
18. Manuel Bosca Gabarró	51. José Payés Tribó	93. Domingo Bis Pérez
19. Isidro Cardús Vilá
<i>Amadeu Cantanà</i>	52. José Pérez Mediano
<i>Emilio Planas</i>	94. Emilio Bon Calaf
<i>Miguel Galito</i>
20. Eusebio Garcia Linares
<i>Amadeu Ferrer</i>	53. Juan Sala Hortet
<i>Salvador Rosell</i>	95. Fco. Domestech Carreras
21. Roman Guardiet Magriñá
<i>Edmundo Mearin</i>	54. Enrique Sirarols Grau	96. Abilio Esquias Cortada
22. Fco. Mostfort Balaguer	55. José M. Torras Nin	97. Fco. Grau Gibal
23. Enrique Nio Casals	56. Pedro Vifas Angerri	98. José Guisart Fraquessa
24. Tomás Parera Amat	57. José Vila Verdiell	99. Salvador Jesús Pifarre
25. José Porté Rovira	58. Antonio Argelagués Presas	100. Ramón Cabaret Rosés
26. Ramón Joveda Vilá	59. José Ametller Forbells	101. Enrique Homs Surribas
27. José Prats Torrent	60. Ermenegildo Bigas Plá
<i>Isauro Miniana</i>	102. Joaquín Homs Surribas
28. Francisco Samsó Solá	61. Ramón Bartolomé Hernández
<i>Emilio Cervilla</i>	103. Emilio Jové Cusidó
29. Fco. Torra Mercadal
<i>Fco. Torres</i>	62. Federico Damians Manté	104. Luis Juliá Serra
30. Jaime Vall Massés	63. José Dalfo Aulló	105. Jaime Mabras Vives
31. José M. Vila Valls	64. Antonio Figueras Negre	106. Fco. Monereo Giralt
32. Ramón Ventura Mas	65. José Girona Gall	107. Abdon Maseguer Compte
33. Pedro Ventura Ribas	66. Manuel Iglesias Juncy	108. Joaquín Prats Coll
34. Adolfo Biato Masip	67. Guillermo Isalgué Abril	109. José Recalba Lloret
35. Juan Corney Villega	68. José Lopez Esparvé	110. José Rebull Claramunt
36. Antonio Campmajó Grimál
<i>Fernando Such</i>	69. Arturo Llaveria Nogués
<i>+ Conrado Mananta</i>	111. Martín Respall Mayol

102 Miguel Valls Terré	x	136 José Pujol Arenyes	181 Concepción Comellas
103 José M. Valls Bonal	x	137 Jorge Salvat Costa	182 Ramon Comellas Solá
104 Mariaco Vidal Heurich	x	138 Fco. Sendil Segura	183 Rosa Comerma Vergés
105 Rafael Vives Garrich	x	139 Roberto Sardá Creus	184 Josefa Comerma Vergés
106 Fernando Valls Mausió	x	140 Benito Sala Hortet	185 Encarnación Cortasa Utgés
107 José Valls Rovira <i>Fco. Vives</i>		141 José Segura Santesmases	186 Enrique Cortasa Utgés
108 Antonio Artigas Becana		142 Roberto Torres Ricart	187 Ernestina Creixell Papell
109 Alfonso Bosch Barbat		143 Magin Valls Borrás	189 José Mullor Hurtado
110 José Borrás Burgada		144 Ramón Valls Borrás	190 Carmen Cucillera Alentorn
111 Sebastian Borrás Burgada		152 Julia Arana Oriol	192 Carmen Alentorn Mestre
112 Fco. Boltes Morro		153 Concha Arana de Gonzalez	193 Montserrat Crespo Ratera
113 Miguel Bargalló Segura		154 Josefa Balañá Salvat	194 Francisca Ratera Bertrán
114 José Bou Calaf		155 Maria Balañá Salvat	196 Carmen Focollar Garcia
115 Ricardo Boada Carrió		156 Maria Salvat Isern	200 Emilia Pou Sastre
116 Manuel Crespo Ratera		159 Fco. Bargalló Segura	203 Andrea Fornells de Sayós
117 Angel Colomer del Romero		160 Emilio Bargalló Ferratges	204 Montserrat Ginesta Batllori
118 Jorge Colomer del Romero		161 Ramona Billart Piñol	205 José Ginesta Batllori
119 Pablo Cassinos Escuder		162 Mercedes Pascual Romeu	206 Josefa Giorla Laribal
120 Eugenio Coloma Castells		163 Carmen Bosch Barbat	207 Maria Giorla Laribal
121 Osvaldo Cardona Roig		164 Nuria Bosch Barbat	208 Josefa Laribal Mayliarch
122 Ramon Catalá Llopar		165 Emerita Barbat Burgués	213 Montserrat Grau Castells
123 Osvaldo Cardona Roig		166 Teresa Bou Gíol	214 Angela Castells de Grau
124 José Degá Castillo		167 Emilio Bou Grau	209 Teresa Gratacós Vallés
125 José Fernando Perotti		168 Joaquina Salvo Saló	210 Ernesto Amils Durán
126 Luis Figuerola Velasco		169 Carmen Saló de Calvo	215 Maria Jordana Soterias
127 Juan Guarch Corselles		170 Ramón Calvo Sicart	216 Maria Soterias Puigjaner
128 Manuel Guarch Corselles		171 Dolores Capdevila Ballart	217 Carmen Jové Cusidó
129 Julio Gerro Ferré		172 Luis Capdevila Ballart	218 Emilia Cusidó Pont
130 Alberto Grau Castells		173 Mercedes Carreras Iglesias	219 Isabel Lorás Artal
131 Manuel Llopis Serrano		174 Jaime Carreras Iglesias	220 Consuelo Artal Jornet
132 Antonio Moya Figueras		175 Angela Casals Mas	221 Mercedes López Capapey
133 Juan Payés Tribó		176 Juan Casals Capa	222 Carmen Capapey de López
134 Alfonso Pérez Gabarreta		177 Ana Castellfort Fornas	223 Ana M. Llongueras Galí
135 Alfonso Pérez Carulla		178 Antonio Fornas Freixas	224 Bartolome Llongueras Galí

225 Elisa Manauta Bassons	264 Dolores Permanyer Bonet	317 Angela Ventura Pellicer
226 José Manauta Freixas	265 Teresa Posiello Permanyer	318 Julia Pelliser Aragonés
227 Mercedes Marbá Serra	269 Josefa Pérez Carulla	321 Elisa Vives Manauta
228 Candida Serra Fabregat	270 Leopoldo Pérez Carulla	324 Alberto Vives Manauta
231 Fca. Martí Bové	277 Montserrat Prats Melgosa	325 Maria Vives Bella
232 Narciso Martí Xifra	278 Juan Prats Melgosa	326 Lidia Bella Carreras
233 Maria Martinez Ortiz	279 Elisa Ponsolle Calatayud	327 Rosario Vives Gratacós
234 Cesarea Ortiz Gracia	280 Antonia Ponsolle Calatayud	328 Ana Gratacós Vallés
235 Concepción Mató Cubinyá	281 Concepción Porqueras Pujol	(157) Carmen Barbany Bosch
236 Eudaldo Mató Gibert	282 Delfina Pujol Vilambi	158 Nieves Piñol Bosch
240 Maria Mestres Alabart	283 Mercedes Puig Fernandez	311 Concepción Ullastres Sala
241 Montserrat Alabat Castillo	284 Ana Pí Pousa	312 José Ullastres Dillet
242 Matilde Mora López	285 Enriqueta Pousa Hayera	315 Luisa Velasco Verdejo
243 Miguel Mesado Lozano	288 Carmen Ribas Mas	316 Luisa Verdejo Roco
244 Carmen Morell Rialp	289 Aca Parera Mas	146 Teresa Alsina Miralles
245 Concepción Rialp Masegué	290 Carmen Ribot Bertrán	147 Joaquim Alsina Serra
246 Soledad Muñoz Labilla	291 Montserrat Ribot Bertrán	313 Teresa Valls Borrás
247 Fca. Labilla Andreu	292 Maria Bertrán Jarque	314 Mundeta Borrás Malet
248 Natividad Muxi Forteya	293 Mercedes Riu Marcó	201 Adela Foraguera Casi
249 Emilia Forteya Puig	294 Mercedes Marcó Piñol	202 Rosa Casi Vallbona
250 Teresa Oliva Espelt	295 Pilar Roca Codina	5 José M. Anzizu Morell
251 Margarita Espel Bordas	296 Antonio Roca Aguiló	237 Fca. Mestre Mariné
252 Mercedes Olivella Lamarca	297 Trinidad Salas Juliá	238 Maria Mestre Mariné
253 Maria L. Olivella Lamarca	298 Magdalena Juliá Graupera	239 Jaume Mestre Aragonés
254 Adela Oriol Costa	301 Montserrat Salvadó Segret	(150) Felipa Andreu Sala
255 Juan Oriol Bosch	302 Juan Salvadó Segret	151 Teresa Pujol Sala
256 Mercedes Parés Gelpi	303 Antonia Salvat Isern	271 Montserrat Planas Serra
257 Pilar Gelpi Donato	304 Enrique Montané Dies	272 Juan Planas Saamartin
258 Eleonor Pascual March	305 Antonia Serrallonga de Grau	273 Mercé Planell Alvarez
259 Maria March Torres	306 Antonia Saceristofol Arboix	274 Angela Alvarez Alvarez
260 Carme Pedrola Castellá	307 Pilar Soler Caparrosa	275 Maria Prats Pujol
261 Maria Castellá Terrés	308 Fco. Soler Enseñat	276 Rosa Pujol Mercadé
262 Teresa Peidro Talleda	309 Joaquina Sucarrats Piqué	280 Rosa Revilla Sábado
263 Ursula Talleda de Peidro	310 Miguel Sucarrats Piqué	287 Serapio Revilla Vilá

ORFEÓ CATALÀ

CARRER DE SANT PERE MES ALT, 13

BARCELONA DE DE 191

Entreg presupost excursió a St. Feliu de Guixal
desde Girona

Ingressos

Despeses

516 butaques	a 5	2580
190 segents fixos	a 3'50	665
100 " " "	a 3'50	350
6 palcos	a 30	180
3 " " "	a 25	75
700 entrants	a 1	700

Total 4550

Cost tren de Girona a St. Feliu	
anada i tornada 300 i 3'50	1050 -
Supar dormir i desdormir	
300 i 7'30	2250 -
Lloguer teatre i gasta programari	
contribució etc, etc	700 -
Total	4000

Deducció ai's Regramen lito
per un centenar de Stas 250
Restar 3750 -

Pla i Regramen	12
Homs	75
Pla	91
Pla	10
Pla	5
Pla	76
Total	300

91
52
141

1502
Kempner
Baker
Hall
Bryden
Campbell
Davis
Baker
O'Brien

Tenors I	18	} 80
II	19	
Baritones	23	
Basses	20	

Soprano I	19	6	88
W II	22		
Contralto I	27		
W II	20		

Wais	42
Master & Junta	10
Dependents	4
Accompanants	72
	296

Itw. Germanes

Barcelo'
 Casals
 Duran
 Figueras
 Farnaguesa
 Joan
 Jordana
 Moya
 Mullor
 Manauta
 Obiols
 Petit
 Rosicello
 Rosal
 Tafel
 Joan
 Sonallonge (manit)
 id

Cost d'un tren especial

400 bitllets a pt 12'65 Ptes. 5060.

a' 3'35
1340

35
1050

12165
5

62250

Presupost per un oal dia i un concert

Tren	5060
Am dia comensar, dinar i païsses	2400
+ orfes	1000

8460

632
7828

d'aquí es podria obtenir un rebaixa d'un 50 a 12'65 11629

Presupost per un dia i mitj de Concerts

Cost tren	5060
Fondas i 10 pt	3000
Païsses a 3	900
+ orfes	2000

10960

Presupost per un dia i mitj. un concert i tren usuals

Cost trens	3585.
Fonda i pt. 12	3600
Païsses a 3	900
+ orfes	1000

9085

Dr Beria
Dr Lelatte

Henry
Lelatte

Projecte recanulació Teatre St Felim

516 butacas platea	a pta 6	3096
190 assiento fijo id	" " 4	760
100 " " 11 pos	" " 4	400
6 palcos de 8 entrades	" " 30	180
3 " " 6 " "	" " 25	75
700 entrades public	" " 150	1050
		5561

A deduir

Lloguers del teatre 250

Cartells, programms y demés 311 561

Rendiment amb ample 5000.

Projecte
St Felim

Rural

Projecte d'una anada a St.Feliu de Guixols i Girona
en dos dias festius; i amb trens ordinaris.

Sortida de Barcelona, primer dia a les 2'23 T. (Correu)

Arribada a Girona, 5'44. Sortida de Girona 6'05

Id. " St.Feliu a les 7'50 vespre

Anar a sopar i donar el Concert a tres quarts de deu nit.

Sortida de St.Feliu, dia següent, despres de dinar a la

1'15 tarda, pera arribar a Girona a les 3'05 - $\left. \begin{array}{l} \text{Jna } 3.33 \\ \text{Bna } 7.05 \end{array} \right\}$

Concert a Girona. (de dugues parts) a les 4 tarda

Repartir un "panier" al mateix teatre, o be al tren, que

surt de Girona a les 7'11, pera arribar a Barcelona 10²⁴ nit

PRESUPOST:

Cost tren Bna.Gna. (anar i tornar) segons tarifa N°108

a pessetes 8'45

Id. Girona a St.Feliu (a.i t.) 3'50

Total, 300 bitllets a Pts. 11'95 3585.

Gastos St.Feliu, un dia complet" 8 pts. *** 2400. 6735

Panier a Girona " 2½ " 750.

Subvenció pels dos Concerts al "Orfeó" 2000.

Total Ptes. 8735.

+ + + augment de 4% 1200

8735

1950

6985

9935

Diferents preus dels bitllets 3 classe

Bitllet combinat de Bna. a St.Feliu Pts. 5'95

Aument 15% Pts. 6'85
" 6'85

Ptes. 13'70

Tarifa N° 108

200 kilómetres (a i t) Ptes. 6'600

15 % d'aument " 0'990

Ptes. 7'590

10 % tresor " 0'759

timbre movil " 0'10

Total Ptes. 8'449

a cobrar " 8'45

Bitllet especial (a.i.t.) Gna. a St.Feliu 3'50

9/5 11'95

Cost tren Gna. a St.Feliu amb la tarifa n° 108

80 Kilometres Ptes. 2'640

15% " 0'396

Ab 3'036

10% " 0'303

Ab 3'339

a cobrar Ptes. 3'35

EXCURSIÓ MARÍTIMA

a

Sant Feliu de Guixols

(COSTA BRAVA)

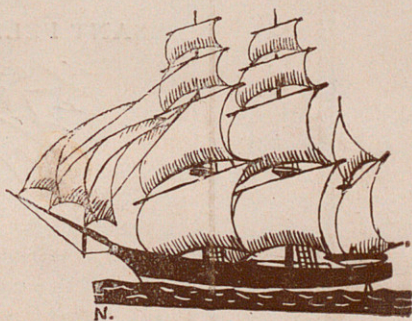
amb la motonau **J. J. SISTER**

portant a bord

la cobla **La Principal de Bages**

i el gloriós

Orfeó Català

Diumenge 1.er Juliol 1928

VIATGES BLAUS

Agència Publicitat Marill

Via Laietana, 30, 4.ª F.

Telèfon, 1381 S. P.
Automàtic, 10803

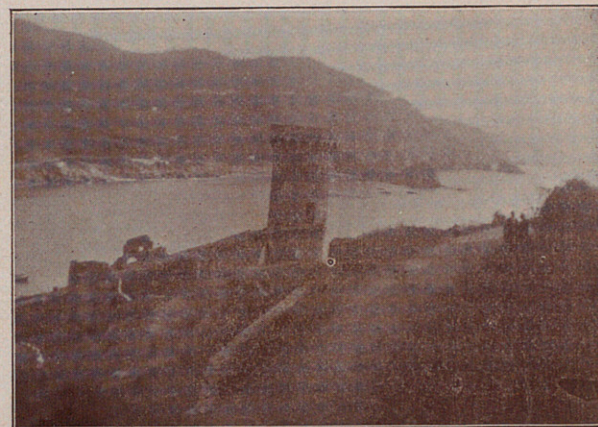

Exclusivitat dels anuncis en els
BANYS SANT TELM
I BANYS S'AGARÓ
SANT FELIU DE GUIXOLS

Secció d'Extractes de Periòdics

Abonaments per mesos, trimestres i anys

Tossa, vila vella

La Costa Brava

Blanes, mitjançant La Palomera, comença a trencar l'immens sorral de línees indefinides, que constitueix la característica de tot el litoral des de Barcelona, i ja des d'aquest lloc fins arribar al mateix llindar de França una varietat de matisos i contrastos, atrauen la mirada constant de l'excursionista.

Ara són els roquissers alts aixecant-se imposantment frec a frec la mar, ara les cales esponjoses emmarcades dintre la verdor d'espesseïdes pinedes, ara els pobles blancs i polits que arredoçats els uns al fons d'una badia, allargassant-se els altres fins a la punta més sortint, que us fan sentir la més viva admiració per a aquells llocs d'una bellesa realment privilegiada.

Entretinguts un temps en proclamar les excel·lències de les coses d'altri, no ens adonàvem prou de l'immens tresor que posseïm a casa nostra mateix, i fins i tot passava desapercebut per la majoria de les gents. Avui sortosament ja són molts els que ho coneixen i no hi ha ningú que no senti el desig de sadollar-se d'aquella llum vivíssima, i d'aquella blavor intensa, que tan bellament caracteritzen la nostra Costa Brava.

SABÓ
BARANGÉ

El més espumós
i de major rendiment

L'ermita de Sant Telm

Sant Feliu de Guixols

Aquesta ciutat es troba situada al punt dolç de la Costa Brava i posseeix l'encís i totes les característiques atractives de les poblacions marineres, que enjoien aquest bell indret català que va des de Blanes a Cadaqués.

Curosament arredossada en la badia que formen els muntinyols de Sant Telm i de Les Forques, ofereix a l'excursionista visitant, tota la sensació de repòs i tot aquell ambient de sanitos optimisme que hom busca sempre adelerat rera d'un període de treball intensíssim, amb l'avantatge de trobar-hi també, totes aquelles condicions de confort que han esdevingut essencials en el viure modern.

La sàbia ordenació d'aquestes dues tan altes qualitats, que tots els que cuiden del desenvolupament de Sant Feliu tenen cura de conservar i accentuar, l'han feta esdevenir una ciutat ideal per a l'estiu.

I ara la volada que prenen les urbanitzacions de Sant Telm i S'Agaró, amb el seu seguit d'edificacions belles i esbargoses i amb els seus caminals vorejant la mar, acaben de fer més atractiu Sant Feliu i el situen en condicions immillorables per a fer agradós el sojorn de l'excursionista i de l'estiujant.

Compañía del Ferrocarril de San Feliu a Gerona

Per a anar i tornar de Barcelona, utilitzeu la comoditat i rapidesa que us ofereixen diàriament els nostres trens, combinats amb els expressos que porten 1.res i 3.res de la Com-
panyia M. Z. A.

Sortint de Sant Feliu amb el tren de les 3.25 h. tarda, arribareu a Barcelona, a les 7.20 h.

*Sortint de Barcelona, a les 10 del matí, arri-
bareu a Sant Feliu, a la 1.45 h tarda.*

I durant tot l'any, els dies festius i diàriament a l'estiu, des del 1.er juliol al 15 setembre inclussius, *sortint de Barcelona*, a les 6.55 tarda, amb l'espai curtíssim de tres hores i mitja us posareu a Sant Feliu, arribant-hi a les 10.25 h.

Servei complet i nombrós de trens, entre les poblacions de la línia, segons itineraris.

IMPORTANT: Per al dia 1.er de juliol, amb motiu de l'anada de l'Orfeó Català a Sant Feliu de Guixols, aquesta Companyia, establirà un important servei extraordinari de trens d'anada i retorn, per tal de facilitar el que de totes les poblacions de la línia, es pugui assistir comodament al concert.

Lluís Millet

Parlar de Mestre Lluís Millet és quelcom que us produeix tot seguit un sentiment de goig, cal dir però també, que a la vegada us trobeu invadit d'una certa temença.

Verament constitueix un goig per a l'esperit, parlar d'un home com Millet. El nom d'aquest Mestre exemplaríssim, que s'ha donat tot a l'obra inigualable de l'«Orfeó Català», irradia al seu entorn, una acció de fortitud espiritual tan intensa, que a la seva sola evocació, sembla que us sentiu bellament dignificat.

Però per altra part no podeu substreure's a aquella temença de què parlàvem. Davant un home tan integralment valuós com Mestre Millet, els comentaris que hom preténgui fer, de qualsevol dels seus aspectes, han de resultar forçosament

!!SENSACIONAL!! MOTOCAMERA Pathe-Baby

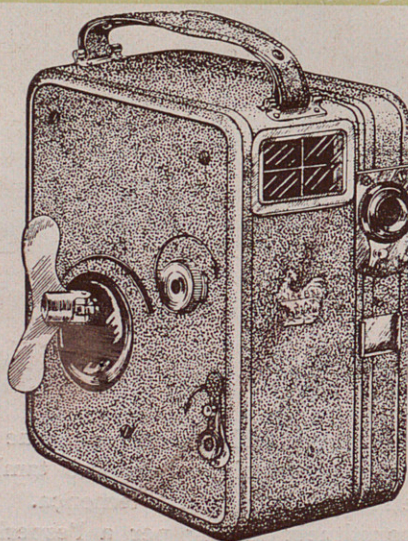
l'aparell més perfecte per a fer pel·lícules, sense necessitat de coneixements especials

Se carrega a plena llum

El motor és suficient per a passar **TOTA** la pel·lícula

Pessetes

El ressort de disparar, va proveït d'una molla de seguretat que l'immobilitza

Conté dues agulles d'arrossegament

265

Perquè obstinar-se a utilitzar la fotografia plana, sense vida, quan la MOTOCAMERA PATHE-BABY, verdadera meravella cinematogràfica i mecànica, li reserva la joia de poguer «reviure» el temps passat amb tots els seus detalls?

Els seus familiars, les seves vacances, les seves excursions i tot quant l'hi tingui interès ho podrà contemplar comodament des de casa seva mateix.

De venda en els Grans Magatzems, Comerços Fotogràfics i Similars i a

Pathe-Baby S. A. E.

Rambla Catalunya, 8

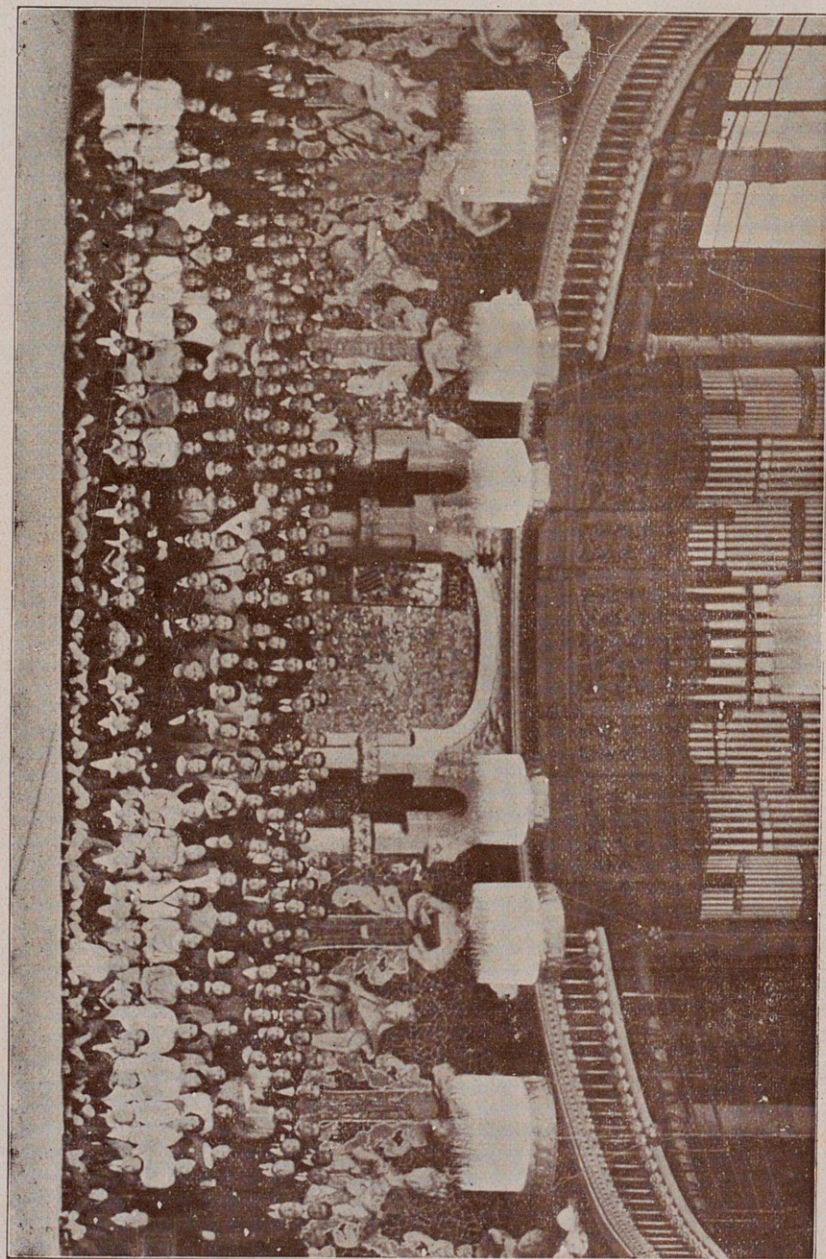
— BARCELONA

pàl·lids reflexes del que són en la realitat, els seus mereixements excepcionals i les seves qualitats imponderables i arriben al convenciment absolut de la vostra impotència, per a donar una sensació justa del que és, del que li devem.

Val a dir perxò, que Mestre Millet és quelcom tan essencialment nostre, tots ens el coneixem tan bé, que resulten innecessàries tota mena d'apologies a la seva vida i a la seva obra. I si algú per casualitat, per viure fora del nostre món, el desconeixés, hom pot posar-li davant els ulls aquest esplendorós «Orfeó Català», bo i diguent-li: aquesta és l'obra de Mestre Millet, tota abnegació, tota amor, tota altruisme. I podrà amidar tot seguit la valor justa, d'aquesta figura altíssima que els catalans tenim la sort de posseir.

Millet dirigint l'Orfeó a l'«Augusteo» de Roma

L'Orfeó Català

L'ORFEÓ CATALÀ fou fundat pels Mestres Lluís Millet i Amadeu Vives, l'any 1891.

La idea de la seva creació nasqué en una penya del popular i ja desaparegut Cafè de Pelayo, situat a la Rambla, prop la Plaça de Catalunya. En aquest cafè el Mestre Millet actuava de pianista, en el quartet que formava amb els músics Cioffi, Soler i Pamies. El primer nucli d'orfeonistes, fou integrat pels mateixos amics i parroquians d'aquell establiment.

L'ascendència de l'ORFEÓ CATALÀ cal buscar-la en l'obra de Clavé, creador de les entitats corals de Catalunya i en l'obra musical i profundament racial de Pep Ventura.

La revelació de la nostra primera entitat coral, la tingué el Mestre Millet en sentir els orfeons estrangers, que acudiren al concurs que tingué lloc a Barcelona, amb motiu de l'Exposició Universal de 1888.

L'anhel dels fundadors era el de crear una massa coral disciplinada i forta, educada i apta per a les més altes manifestacions artístiques i amb l'ànima, el sentiment, el caràcter i l'ideal de la terra.

En octubre, de l'esmentat any 1891, s'aprovà oficialment l'estatut de l'Orfeó. Els seus primers mestres foren Lluís Millet i Amadeu Vives, als quals s'uniren al poc temps, Jacint Tort i Josep Maria Comella, i més tard, Joan Salvat i la senyora Wherele.

El mes de gener de 1892, l'Orfeó, que actuava ja en un modest local del carrer de Lladó, comptava amb 28 coristes i 37 socis protectors.

La primera vegada que l'Orfeó es donà a conèixer al públic, fou en un concert organitzat pel mestre Nicolau, que tingué

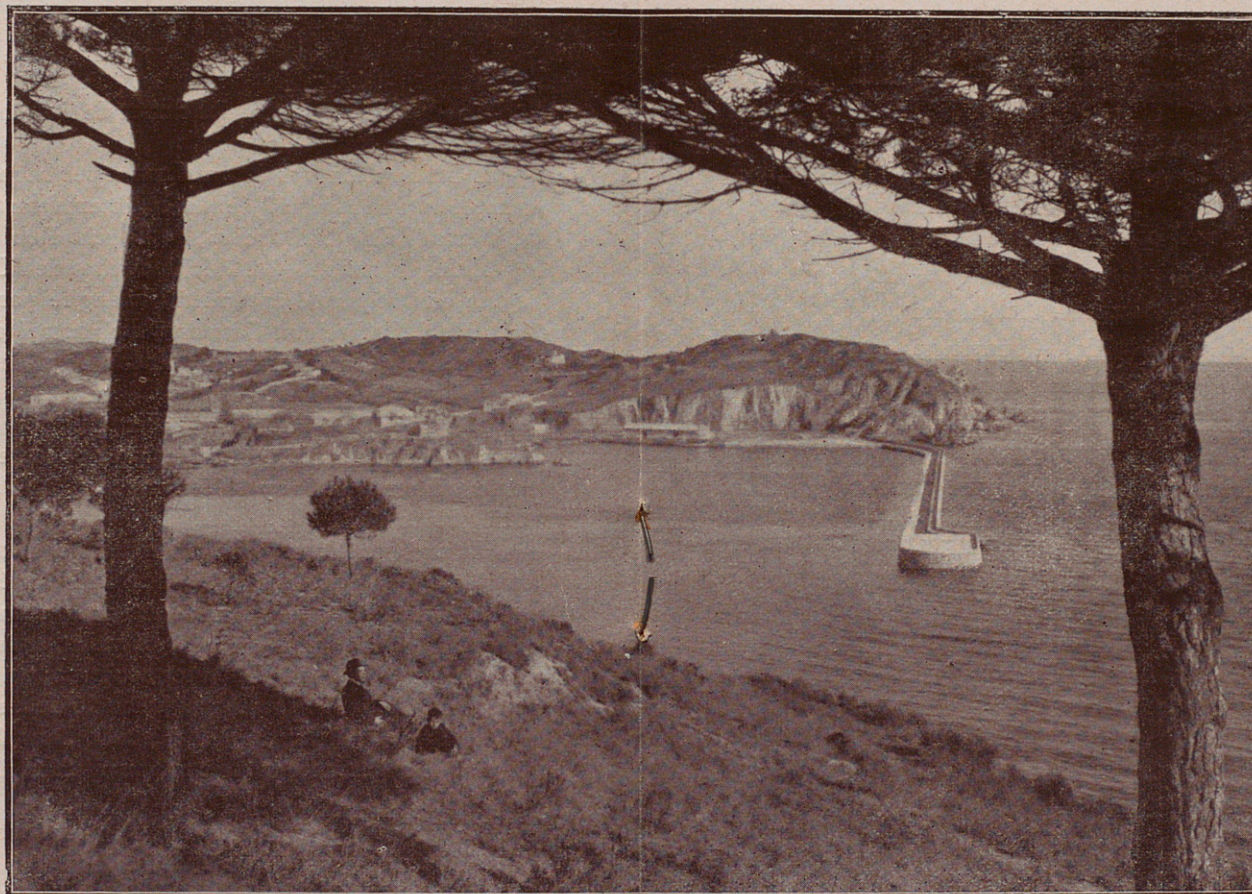
por su calidad
por su paladar
inimitable

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH BADALONA ESPAÑA

L'ORFEÓ CATALÁ era ja una institució popular i presti-

El port de Sant Feliu

CASA VILARÓ = Ferran, 14 = Barcelona

Ventalls = Paraigues = Ombrel·les = Bastons = Darrers models en bosses i moneders

Articles de pell per a home = Articles japonesos = Perfums selectes

SI TENIU EL CABELL MALALT, GASTEU
"CAPILAR AMERICANO"

No falla mai contra la caiguda del cabell, perquè es pot dir que l'impideix instantàniament. Activa així mateix la seva sortida, el suavitza i deixa un cap formós, donant-li a la vegada, un delicat perfum.

ES VEN A TOT ARREU, A 6'50 PTES. ESTOIG
PERFUMERIA ICART - BARCELONA

SALENYS

EXQUISIDA AIGUA DE TAULA

HOTEL MURLÀ
RAMBLA VIDAL, 48 i PENITENCIA, 3

Aigua corrent en totes les habitacions
CAMBRA DE BANY

SANT FELIU DE GUIXOLS

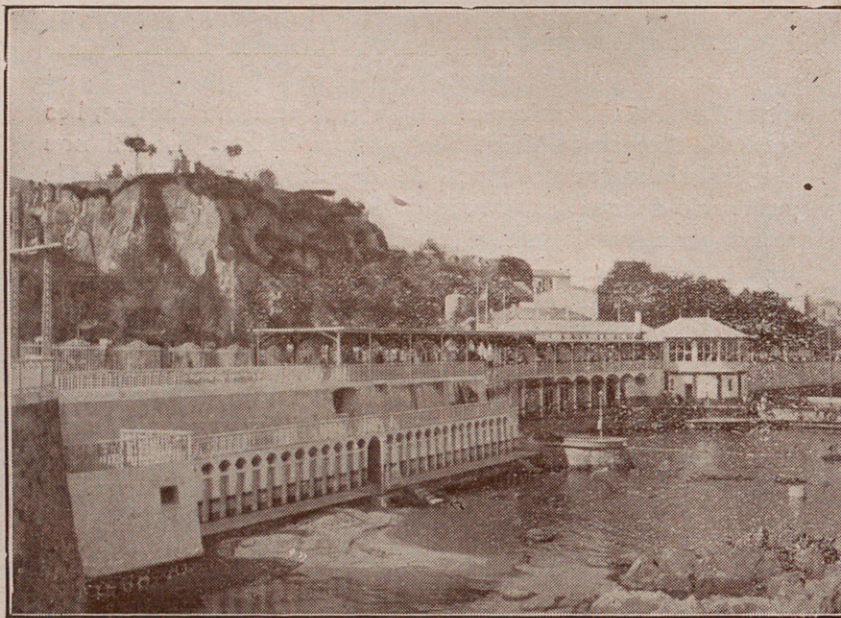
giosa. La seva vida pròspera exigia un local més ample, i es traslladà al palau de Moixò de la Plaça de Sant Just. El nou domicili i la millor instal·lació de l'entitat coral permeteren la realització de totes les seves iniciatives. D'ací sortiren els orfeonistes per a entusiasmar el públic, de Barcelona, en aquell memorable concert de música sacra, celebrat al Teatre Líric el 4 d'abril de 1897, en aquell antic casal es va formar la capella de música de Sant Felip Neri per a cantar en els divins Oficis, especialment la gran música religiosa del segle XVI; d'allà sortí el mateix Millet i els seus orfeonistes per a donar concerts a Sabadell i Terrassa amb èxits inoblidables; i d'aquell casal sortí el cor d'homes de l'Orfeó per a prendre part en el Concurs Internacional d'orfeons, que tingué lloc a Niça, pel novembre de l'any 1897.

Prengueren part en aquest concurs gran nombre d'orfeons, alguns molt notables. El nostre Orfeó retornà triomfant de Niça, i amb tres premis. Barcelona va tributar a l'ORFEÓ CATALÀ, a la seva arribada, una recepció entusiasta i memorable.

Des de l'excursió a Niça, on el mèrit de l'Orfeó fou reconegut i consagrat internacionalment, totes les celebritats artístiques que han desfilat per Barcelona, han volgut conèixer l'ORFEÓ CATALÀ. La seva anomenada, ferma ja a Catalunya, començava d'estendre's per l'estranger. En la casa Moixò, la nostra primera entitat coral rebé la visita de Ricard Strauss, de Vincent d'Indy, de Carles Bordes, de Raoul Pugno, el cèlebre pianista; de la gran actriu, Mme. Réjane; de l'organista Eugeni Gigout i altres, tots admiradors entusiastes de l'Orfeó.

En 1901 tingué lloc la triomfal excursió al Migdia de França, i en 29 de juny del mateix any anava a donar dues audicions a Sant Feliu de Guixols. I els concerts celebrats en el decurs dels anys 1898 a 1908 foren nombroses i transcendents.

La fama de l'Orfeó anava sempre en augment. El Mestre Nicolau li va confiar la part coral de la «Novena Simfonia», de Beethoven, que s'executava per primera vegada a Barcelona.

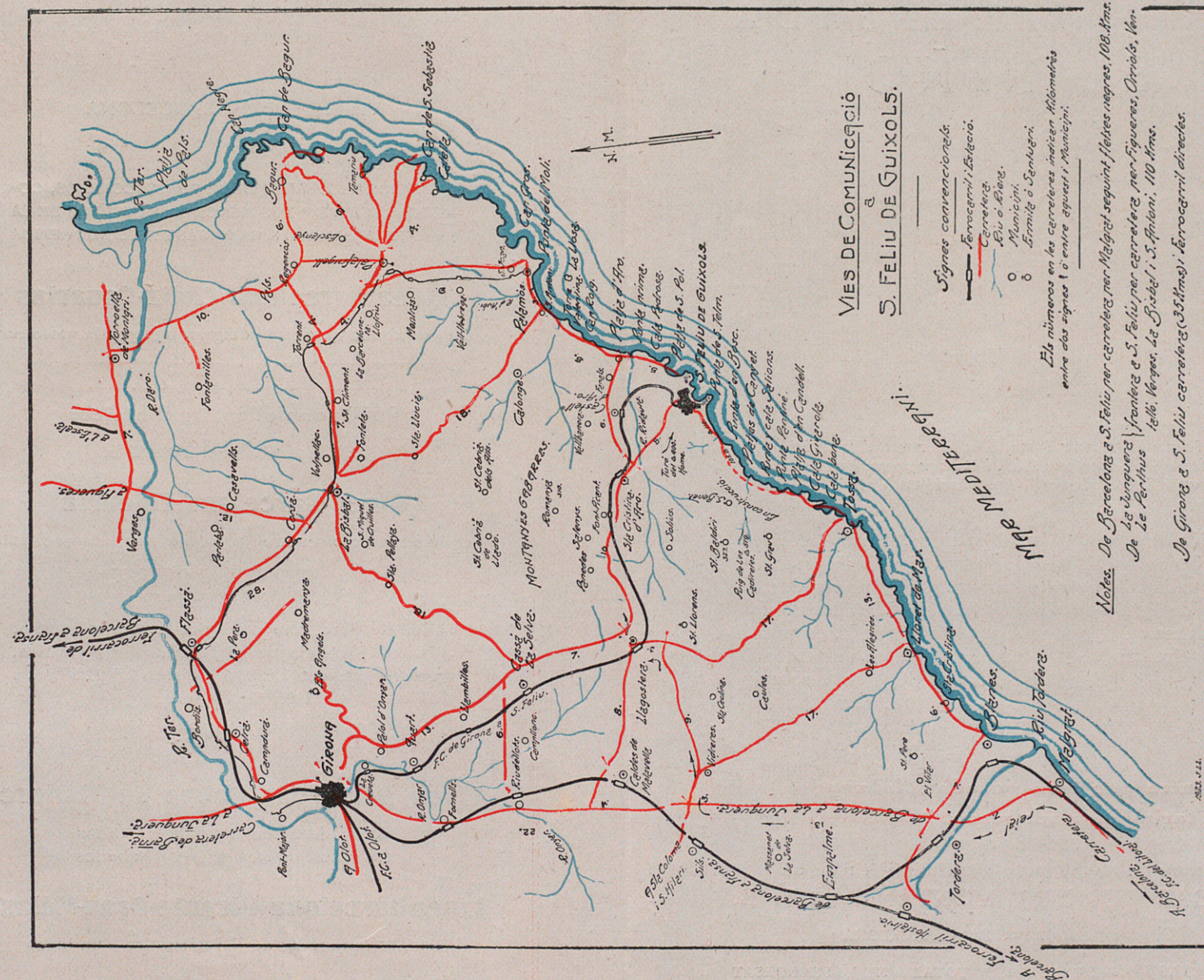

Restaurant Sant Telm

Els BANYS SANT TELM, que ja en inaugurar-se foren assenyalats com un model acabadíssim en el seu gènere han vingut ampliant d'una manera gradual els seus serveis, fins a esdevenir l'establiment de primer ordre d'avui que ja respon plenament a les exigències dels nostres temps.

Així als acreditats serveis que ja tenia establerts, cal afegir-hi aquest any, el de Restaurant, que hom inaugura fa poc i que està destinat a obtenir el mateix favorable acolliment que han assolit tots els altres. La cura especial que hom ha posat en montar aquest nou servei i la situació excepcionalment privilegiada del lloc que s'hi ha destinat, constituirà un atractiu poderós per a convertir aquest establiment, en un dels preferits per les nostres gents.

Era un temps que per trobar establiments d'aquesta mena, que responguessin a un alt sentit de modernitat, calia fer centenars de kilòmetres. Avui gràcies a l'esforç d'uns quants, que s'han preocupat de venir a satisfer una necessitat tan fortament sentida, els trobem a casa nostra mateix, i situats en indrets tan immensament bells que no ens fan enyorar els seus similars de fora, ans al contrari ens hi sentim infinitament millor, perquè les nostres costes, sabiament condicionades, tenen unes característiques tan atractives que difícilment hom trobaria parió.

LLET CONDENSADA "EL NIÑO"

Diploma d'honor i medalla d'or en l'Exposició Agrícola de Barcelona 1927, i Primer premi i medalla d'or en l'Exposició de l'Alimentació de Madrid 1928.

En la vida de platja, en les excursions, turisme, etc., la llet condensada «EL NIÑO» se fa indispensable per les bones qualitats que conté tan immillorable producte. Un pot de llet condensada «EL NIÑO» li resoldrà el problema de l'alimentació on sigui que V. es trobi. Com a refrescant és una beguda deliciosa i no trobarà res que sigui a la vegada tant nutritiu. Per a obtenir aquesta beguda, cal només que posi dos o tres cullerades de llet condensada «EL NIÑO» en un got d'aigua.

Dintre poc serà posada a la venda la farina lacteada marca "EL NIÑO"

Mostra i opuscles gratis a qui ho sol·liciti de la
SOCIEDAD LECHERA MONTAÑESA, A. E.

Plaça de Catalunya, 20. - BARCELONA

CAPITAL: 10.000.000 DE PESSETES, TOTALMENT DESEMBORSAT

Compañía Trasmediterránea

Via Layetana, 2 - BARCELONA

SERVICIOS REGULARES DE VAPORES CORREOS, COMERCIALES ENTRE LOS PRINCIPALES PUERTOS DE LA PENÍNSULA, BALEARES, CANARIAS Y NORTE DE AFRICA

Línea Barcelona-Cádiz-Canarias

Servicio rápido quincenal de gran lujo por la moto-nave

INFANTA BEATRIZ

9500 toneladas 2 hélices

Salidas los viernes a las 12 h.

Línea Barcelona-Valencia

Servicio rápido bisemanal prestado por el buque motor

J. J. SISTER

Salida de Barcelona lunes y miércoles a las 20 h.
» » Valencia jueves y sábados » » 19 h.
precio de pasaje en 1.ª, 32'50 ptas. en 2.ª, 21'50 ptas.
i en 3.ª, 9 ptas.

SERVICIO DE LUJO ENTRE LA PENÍNSULA Y BALEARES

Línea Barcelona-Palma de Mallorca

Salida de Barcelona y Palma todos los lunes, martes, jueves y sábados

Línea Barcelona-Alicante-Oran-Málaga

Salidas semanales de Barcelona los domingos

S'estrenaren notables obres d'autors catalans, entre elles «La mort de l'escolà» i altres del mestre Nicolau.

L'Orfeó prodigà les seves cançons per tota la terra catalana. I, seguint el seu exemple, a Barcelona i el seu pla i a tot Catalunya, es funden orfeons i escoles corals, amb les mateixes aspiracions i el mateix ideal de l'ORFEÓ CATALÀ.

L'ORFEÓ CATALÀ ha arribat ja a una època de plenitud. Esdevé l'institució capdal, que impulsa i exerceix una influència decisiva en el moviment musical de Catalunya, i es llença a donar compliment a una de les seves ànsies més legítimes; d'anar a la construcció d'un local propi, on poguer-se instal·lar d'acord amb l'importància que havia adquirit i que li permeti a l'ensem, desenrotllar ampleament les seves

*Lluís Millet i el seu fill
en el viatge de l'Orfeó Català a Roma*

EN BARCELONA

HE AQUÍ VUESTROS
HOTELS

HOTEL ORIENTE

EN PLENA RAMBLA
Reformado por sus nuevos propietarios
PENSIÓN DESDE 17 PTAS.

HOTEL ESPAÑA

S. Pablo, 9 y 11 - Teléf. 232 A

EL MAS POPULAR
Conocido por todos los
que visitan Barcelona

PENSION DESDE 15 PTAS.
HABITACION DESDE 6 PTAS.

LOS PREFERIDOS
DE LA REGION

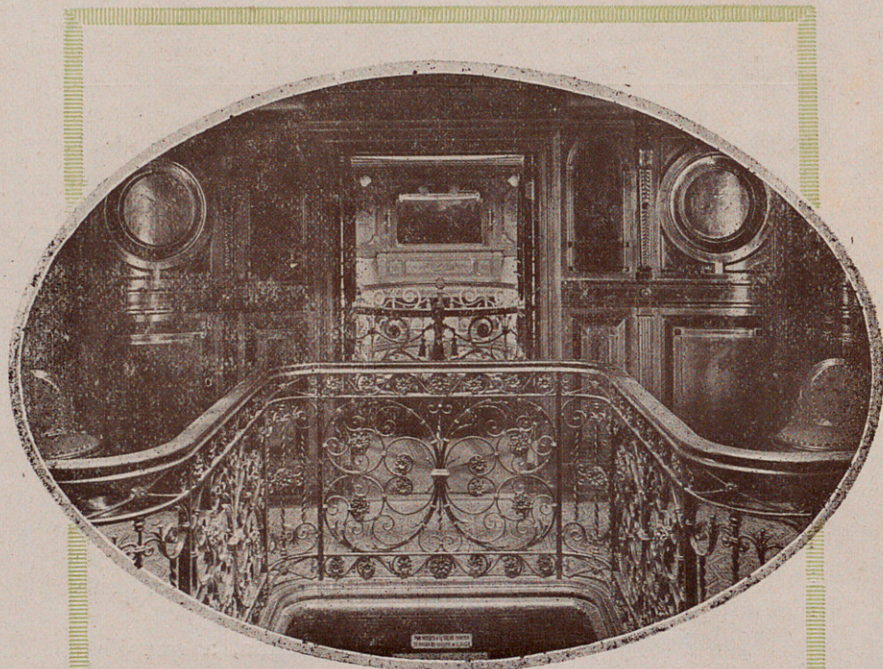
meritíssimes activitats. I vingué l'erició del Palau de la Música Catalana, inaugurat el 15 de Febrer de 1908, que inicià un dels períodes més intensament gloriosos del nostre ORFEÓ CATALÀ.

Des d'aquesta data són innombrables els triomfs assolits per l'ORFEÓ CATALÀ, que venen a consolidar més la seva legítima fama. Citarem els més destacadors només, davant l'impossibilitat d'enumerar los tots; Els viatges a París i Londres pel Juny de 1914 i a Roma pel Maig de 1925. L'audició de la «Gran Missa», en si menor, de J. S. Bach l'any 1911 i de la «Passió segons l'evangeli de Sant Mateu» del mateix autor, els anys 1921, 1922 i 1923 i ara darrerament, 1927 i 1928, les execucions d'aquesta obra meravellosa, que creà el geni de Bonn, la «Missa Solemnis», que quedaran catalogades en l'història brillantíssima de l'Orfeó, com una de les seves gestes més preeminents.

I ja veieu, malgrat aquesta posició altíssima, a que l'han situat els seus mèrits sempre creixents, no es tanca dintre la seva vida, sinó que amb el mateix entusiasme del primer dia, acut arreu de la nostra terra per a portar-hi l'excelsitud del seu art, i així avui es disposa a fer sentir la vibració dels seus cants a Sant Feliu de Guixols, la bella ciutat de la Costa Brava, com un altre dia en un indret diferent; i és que al costat de la perfecció tècnica que ha assolit l'ORFEÓ CATALÀ hi ha en la seva obra una fè, una generositat i un altruisme sens límits, que és el que li dona aquesta rellevant significació entre nosaltres i que ens el fa a més d'admirar, estimar intensament.

URALITA El millor material
per a teulades

Fumador i Saló de Música del J. J. Sister

Properes excursions de la motonau **J. J. SISTER**

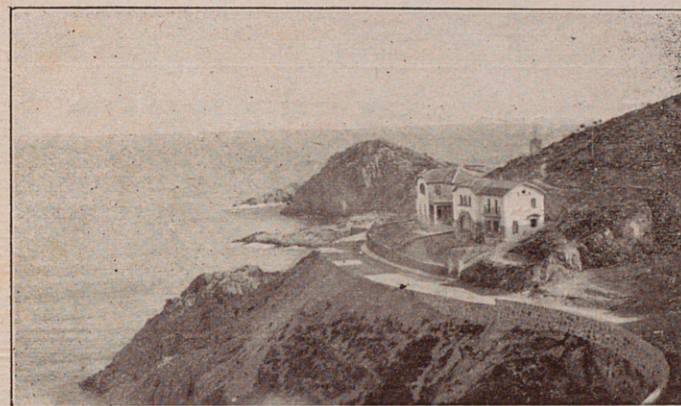
22 Juliol 1928 **FOMENT DE LA SARDANA**
A Tarragona

12 Agost 1928 **VIATGES BLAUS**
A Sant Feliu de Guixols i S'Agaró
(COSTA BRAVA)

PER A INSCRIPCIONS

Foment de la Sardana de Barcelona. Pi, 11, pral.
de 2/4 de 8 a 2/4 de 9

Agència Publicitat Marill. Via Laietana, 30, 4.ª F
de 10 a 1 i de 4 a 2/1 de 8

Primer grup de xalets

L'URBANITZACIÓ DE SANT TELM

La muntanya de Sant Telm és, sense cap mena de dubte, un dels indrets més excepcionalment bells dels que vorejen la ciutat de Sant Feliu de Guixols. Ja la seva ascensió constitueix un seguit de sensacions altament impresionants i els seus punts de mira, ja siguin damunt la ciutat, ja sigui sobre la mar a través la verdor avellutada dels pins ufanosos, són un vertader encant. Però en arribar al cim, al lloc mateix on hi ha l'ermita, l'espectacle que de tots indrets ofereix a la vista de l'observador, és senzillament impresionant.

Gens estrany doncs, donades aquestes condicions, que hom pensés en el seu endegament i milloració, per tal de fer accessible a tothom el gaudi d'aquest lloc privilegiat. I vingué la construcció d'amples passejades contornejant la mar, i la plantació de belles arbredes, que amb el temps constituïran un dels seus millors encisos.

I vingué també com a complement lògic i natural, la construcció d'uns grups de xalets, escaientment situats, que foren totseguit d'enllestits, sol·licitadíssims; i a aquest dos grups en seguiran d'altres, i d'altres, fins a convertir la muntanya de Sant Telm en una de les ciutats-jardins de més renom.

Un xalet del segon grup

PER A ADQUISICIÓ DE XALET I TOTA MENA D'INFORMACIONS
ADREÇAR-SE A **LLÚRIA, 93.** / Telèfon 1011 G. / BARCELONA

Posada "EL SABRE"

Carretera Girona, 5 i May, 12 - S. FELIU DE GUIXOLS

Acurat i econòmic servei a la carta. - Cuina selecta
Excel·lent tracte familiar. - Espaioses habitacions

S E V E R M E S T R E S

Royal Bar d'EMILI MARCÓ

Situat en un dels llocs més cèntrics del Passeig del Mar

Cafè, licors i tota mena de refrescs
tot en qualitat immillorable

S A N T F E L I U D E G U I X O L S

Hotel Les Noies de V.^{da} M. Mallol

SANT FELIU DE GUIXOLS

Aquest hotel completament reformat
disposa de 60 esplèndides i ben venti-
lades habitacions amb aigua corrent.

Departaments per a famílies. - Cambra de bany

G A R A T X P R O P I

Casa Strong

Rambla del Centre, 37
BARCELONA

Per a BAGULS i MALETES

aneu a la **CASA STRONG** - la més assortida

I per a **MONEDERS** també la **CASA STRONG**

V E N A P R E U S D E F A B R I C A

PROGRAMA DE L'EXCURSIÓ

Matí a les 7

Sortida de Barcelona (moll Espanya, prop plaça d'A. López)

Concert a bord del vaixell per la cobla

La Principal de Bages

Sol ixent, Toldrà; De bon matí, Pep Ventura; Matinada Sant-
polenca, Vives; Mar plana (Estrena), Vilà; Tossa, vila vella, Mo-
rera; Giberola, Garreta; Sant Telm, R. Lamote de Grignon;
A l'entrar al port de Sant Feliu, execució de Juny, Garreta.

A l'arribada a Sant Feliu, se celebrarà Missa en l'Església
Parroquial, per a l'ORFEÓ CATALÀ y excursionistes.

A les 12

Festa en els magnífics BANYS SANT TELM.

Partit de water-polo (Entrada 0'50 ptes.)

Confidències, Vilà; Tardoral, Lluís M.ª Millet; Eugènia, Pujol;
Pastoral, Garreta. Cobla «LA PRINCIPAL DE BAGES»

A les 2,45

Sardanes en el Passeig del Mar:

Remembrança, Balcells; La vaca cega, Juncà; Nostra ànima
canta, F. Juanola; Heròica, E. Casals; La fageda d'En Jordà
Toldrà; Carmeta, Garreta. Cobla «LA PRINCIPAL DE BAGES»

A les 4,30

CONCERT per l'ORFEÓ CATALÀ sota la direcció
de l'ilustre Mestre LLUIS MILLET en el Saló Novetats.
(Detalls en programes separats).

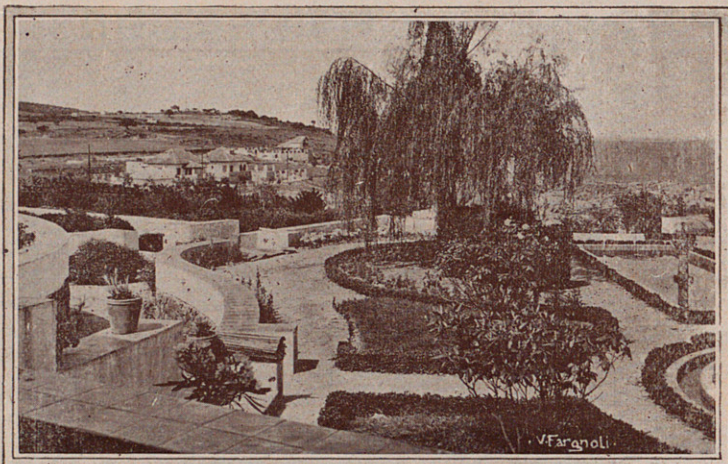
A les 8

SORTIDA DE SANT FELIU

Concert a bord del vaixell per la cobla

LA PRINCIPAL DE BAGES

L'Empordà, Morera; Sol ponent, Toldrà; Estiuença, Pujol;
La donzella de la costa, Garreta; Mediterrània, Blanch; Mar
d'argent, Garreta; Retorn, Sanxo-Marraco.

Jardí d'un dels xalets de S'Agaró

S'Agaró

Sí la part de Ponent de Sant Feliu de Guixols, ens captiva per la seva ferèstega contextura, pel seu to aspre, salvatgement imponent, el costat de Llevant, en escaient contrast, ofereix per al contrari en aspecte amable, de dolça manyagaria gairebé.

Es al mig d'aquest indret, entre la deliciosa platja de Sant Pol, situada a un milenar de metres de Sant Feliu i aquella caleta única que té per nom La Conca, que es troba el paratge de S'Agaró.

I és en aquest lloc, on la llum, la verdor dels pins i la blavor del mar sembla que es fonguin amb la més plena harmonia, que s'està bastint amb sabi ordenament, aquesta futura ciutat de S'Agaró, que ja avui tot i el seu estat embrionari, constitueix l'admiració de tots els qui atrets pel seu renom, acuden a visitar-la.

En la segona excursió marítima que VIATGES BLAUS realitzarà a Sant Feliu de Guixols el dia 12 Agost 1928, amb la mateixa motonau «J. J. Sister», hom visitarà S'Agaró, on se celebrarà un magne festival amb col·laboració de la cobla «Barcelona» i altres importantíssims elements, en ocasió d'inaugurar-se la gran plaça de la ciutat futura, tan magníficament concebuda, arran mateix la mar

Cançoner selecte

VOLUM V
40 CANTS ESPIRITUALS

DE
Joan Sebastià Bach

*Demaneu-lo en els magatzems de música
i principals llibreries*

D'IMMINENT APARICIÓ

2.na edició del volum I, Beethoven, 25 lieder
2.na edició del » II, Schubert, 25 lieder
1.ra edició del » VI, Wagner, 20 lieder

DIPÓSIT: Via Laietana, 30, 4.ª F.

Telèfon, 1381 S. P.

Automàtic 10803

Casa Ad. Braun & Cie. Braun & Cie. Successeurs PARIS

La casa de primer ordre per a reproduccions

REPRESENTACIÓ EXCLUSIVA
LEYLA DE ARANDA

Craywinckel, 24

PER A ENCÀRRECS: **JAUME MARILL**

Via Laietana, 30, 4.ª F. - Tel. 1381 S. P. Automàtic 10803

XOCOLATES EDUARD PI

NAPOLS, III

BARCELONA

L'AVI M V N E

Setmanari popular

Sant Feliu de Guíxols

30 Juny de 1928

Any XI. Número 531

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Sant Feliu, trimestre 2'00 ptes,
Fora, trimestre 2'25 »
Estranger, un any 15'00 »

Número solt: 15 cèntims

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

ESPECIERS, 33

Anuncis, comunicats i reclams a preus de tarifa
Pagament a la bestreta.

PUNTS DE VENDA

BARCELONA: Quiosc de la «Rambla de Sant Josep» davant del
carrer de l'Hospital.

GIRONA: Llibreria Franquet, carrer de la Plateria.

PALAFRUGELL: Caritat, 44.

MATARÓ: Casa Patuel, Isern, 1—Sant Rafel, 2

Ahir i avui

El dia 29 de Juny de 1901, visità per primera vegada la nostra ciutat el gloriosíssim «Orfeó Català». Bizantinismes locals, avui inexistents, —sortosament,—féren quelcom deslluït l'acte magne d'aquell concert inoblidable. El temps, qui té metgia per a totes les coses, ha ensenyat als guixolencs—i hem de creure a molts d'altres pobles—, que l'unió de tots els homes és sagrada quan es senten envaïts d'uns mateixos anhels i afectats per els mateixos problemes. L'«Orfeó Català» trobarà avui a Guíxols una massa compacta que l'espera amb joia i en el concert del «Teatre Novetats», la representació de tot un poble que el desgreujarà amb aplaudiment unànim, palesant així la seva comprensió i estima per l'obra que amb tanta tenacitat com alt exemple ha portat i vé portant a terme aquesta egrègia institució que passeja triomfalment arreu del món les nostres cançons, de la mateixa faisó que en el seu Casal sap fer triomfar les pròpies i les alienes.

Sortia, quan la vinguda de l'«Orfeó Català» a Guíxols, el setmanari *Llevor*. Aquest desaparegut col·lega dedicà una edició extraordinària a la institució exemplar. Era el n.º 22, any I, de la publicació d'aital setmanari. Signaren en ell treballs en vers i prosa, tots al·lusius a l'acte grandios que Sant Feliu veuria per primera vegada. En Pere Colomer i Fors, Josep Calzada Carbó, Francesc Sunyer i Patxot, Josep Lloveras i Roig, F. Puig Vilar, Jaume Tell, Frederic Gircós, J. Simón i Jubany, Artur Girbal i Balandrú, Enric Albert, Ventura Fuster, Emili Genís i Horta, Martí Roger i Salvador Fàbregas. Embelliren l'edició alguns gravats, entre ells els retrats de Na Emerenciana Vehrle, professora en aquells anys de la secció de senyorettes de l'Orfeó; Mestre Lluís Millet, Director del mateix; J. Millet i Pagés, allavors President de la societat «Orfeó Català»; Josep M.ª Comella, Subdirector i J. Salvat, professor de solfeig. Hom va reproduir en el dit n.º de *Llevor*, la lletra d'algunes cançons que integraven el programa a executar i l'himne «El cant de la senyera» de l'enyorat Maragall.

En tornar avui a Sant Feliu l'excels «Orfeó Català», vé a bord d'un luxós vaixell. Les aigües mediterrànies s'ufanaran voluptuosament, manyagament complagudes en veure's solcades per una tan alta embaixada. Per els amples camins de la mar llatina torna a Guíxols en visita de germanor i afecte—en visita de mútua comprensió, diríem—l'institució més excel·lidora i representativa de la terra nostra. Ella, cantant les cançons del nostre pairalisme; donant-nos a conèixer les més valuoses cançons estrangeres, a l'ensems que ha fet art depurat i noble, ha sabut acostar els cors que ahir no es comprenien massa i que avui bateguen a un mateix impuls.

La nau qui aconduex els nostres capdansers cantaires, breçarà amorosida, al va-i-vé de la mar calma i plana, als heralds de la nostra terra. Els vents li seran propicis i escamparan al grat llur les tonades més reeixides de la dansa pairal. Cada poble, cada indret de la ruta, anant i venint de la dolça Barcelona, escoltarà la veu màgica d'una cobla, la tenora de la qual, fendint els aires, glossarà tots els sentiments i anhels que caben en el cor de l'home. *Sol ixent* salutarà el nou dia; *De bon matí*, acaronarà les clarors vives i pures del jorn novell; *Matinada Santpolenca*, enviarà una coral benvinguda al rialler poble de La Maresma; *Mar plana*, del nostre

Vilà, es deixondirà en plena mar, vindrà a la vida de l'art, naixent enmig del pelag. Serà la sardana-Venus sorgint d'entre les aigües. *Tossa, vila vella*, serà un cant triomfal dedicat a la vila germana. *Giberola*, dirà l'encís que el nostre enyorat Garreta sentia per la nostra Costa Brava; *Sant Telm* arribarà fins l'ermita del seu patró i s'encantarà dalt la miranda imponent i *Juny*, la nota més mascler i penetradora de la catalana dansa, serà la veu potent i magnífica de l'immortal Garreta qui salutarà commogut la seva pàtria.

La donzella de la Costa i Mar d'argent, de l'il·lustre guixolenc, estremitan les viles marineres i les seves platges, en veure's tan excelsament cantades, ressonants encara les notes de *L'Empordà*, *Sol ponent*, *Estiuença*, *Mediterrània*, sàviament maridades per terra i mar, foses totes al fi en les enfortidores i serenes notes del *Retorn*.

Benvingut sigui a nostra estimada Guíxols l'altíssim «Orfeó Català». Gràcies a l'avançada, per l'aconhort espiritual que ens porten les vostres cançons.

Rebeu l'abraçada de tot un poble que ja us comprèn i que us admira fervorosament. Salut, salut, cantors de la terra!

ENRIC BOSCH i VIOLA

L'Orfeó
Català

Nova música catalana

I

Follies i Paisatges
d'Àmades Vives

En l'últim concert de l'Orfeó Català donat en el Palau el dia 11 de març, s'estrenaren diverses composicions del valor de les quals val la pena de parlar-ne en to alt i en capítol a part. De tant en tant la nostra música s'enriqueix d'obres excel·lents i d'un intens caràcter que convé pregonar en veu alta.

Cal que parlem en primer terme de les noves obres corals del mestre Vives. Ell, després d'estar allunyat de l'art purament nostre musical, ha tornat entre nosaltres amb tot l'alé juvenívol d'uns primers entusiasmes; li ha revingut la saba d'aquells temps enyorats en què la joventut i l'ideal s'agermanaven i produïen obres primícies que reflectien totes les esperances i il·lusions d'aquella beneïda època de desvetllament de mants valors pairals. En Vives ha tornat ara, entre nosaltres, i al seu talent de sempre, a la seva musicalitat rica i fecunda, a la seva sensibilitat aguda ha ajuntat l'amor retrobat dels temps que foren, se li han retrobat les frescors espontànies d'aquells primers amors, tot pastat i ma-

AUTOS VILOSA

Agència del "Garage CALLICÓ," - GIRONA

Sant Feliu de Guíxols

Carrer Creu, 71 - Carrer Jofre, 6 - Telèfon 80

BUICK - CITRÖEN

Automòbils de lloguer
Esplèndid servei amb
cotxes confortables
Últims Models

Lluís Millet

durat per una experiència d'anys de treball i de contacte amb el públic.

Primer produí aquells tres idil·lis deliciosos que s'anomenen *Jesús i Sant Joan*, *La lluna i la rosa*, *Canta i vola que fa sol*; tres exquisites troballes de fresca inspiració, de melodia que penetra i s'emporta sentits i ànima; d'harmonia justa, sentida, sobria i opulenta al mateix temps; grassa, sucosa, saborosa; de forma cenyida gairebé sempre; intel·ligent, no pedant, ni rebuscada; formes velles si voleu, però noves perquè surten sinceres d'un músic que vibra i la rauxa del sentiment estètic se l'emporta.

Ara últimament *En Vives* se n'ha pensat de noves, perquè ell furga sempre amb la seva natura fecunda. Ara, en tornar-se a posar en contacte amb el cor, amb els riquíssims matisos de les veus tractades a cor i amb subtilesa, se li ha desvetllat el desig d'anar a la final tat del color vocal, de les tints variades de les veus, de l'expressió viva i colorada del més perfecte instrument que natura ha creat, de l'instrument directe de l'ànima humana, de la veu de noi, de dona i de l'ésser viril; se li ha pres la pruja d'anar a l'orquestra humana saltant per sobre un text, fent quasi cas omís de paraules, per a trobar un nou element musical, una orquestra humana, que a les matisacions ja gastades dels instruments artificials hi ajuntés, superant-los, la vibració directa del cos humà, la veu vibrant qui porta tota l'escalfor no esbravada del nostre ésser. I heus aquí que amb aquesta dèria, ell ja s'ha empescat unes obres formant sèrie, que s'anomenen *Follies i Paisatges* i que verament en la nostra ja rica literatura coral empelten una nova i singular saba. Dues d'aquestes obres ja foren donades en el desembre de l'any passat, i ara últimament, en el concert citat al començament d'aquest article, se n'han estrenat dues que fan seguit a la sèrie. En manca encara una per a completar la rua; però amb les quatre

donades ja n'hi ha prou per a cantar victòria l'autor, nosaltres els executants i el públic; el nostre públic, aquest que ens estima i ens segueix amb amor entranyable de família, ja hi ha dit la seva, vibrant d'entusiasme al nou esclat de la vena musical d'*En Vives*.

La Fira, subtitulat crom epigràmic, és una espècie de *kermesse* d'exaltació popular, la riquesa rítmica hi batega bojament, les dissonàncies s'hi arrepleguen amb batibull de multitud; els crits s'hi arremolinen i la follia-cançó s'hi gronxa mig amorosa, mig irònica. A aquest quadre musical se'l podria anomenar *Alegria*. Sols té text la follia. Què hi faria la paraula en la resta? Quan l'alegria esclata en el poble el verb cenyit hi sobra. Crits, exclamacions, ritme i moviment és la vàlvula del sentiment col·lectiu.

Collsacreu, l'oda a la mar llunyana, ja és contemplativa. La paraula n'ha fugit esporuguida. La ratlla de l'horitzó hi està immòbil en un pedal sostingut en tota la peça per la veu pura dels nois; i les harmonies amples, sonores, medulen i canten l'impressió majestuosa i corprenedora de l'ampla blavor de la mar amada, de la nostra mar mediterrània. La musicalitat d'aquesta oda és plena i sadolla el nostre sentit musical, ai, ara tan eixarreit per les provatures resseques de l'actual modernisme. Això és música i contemplació i aliment del nostre sen-

Francesc Pujol
Sub-Director de l'«Orfeó Català»

tit estètic. La sonoritat ampla i majestuosa, les ondulacions melòdiques, ens porten el record de les formes apoteòsiques de Wagner i Strauss. Però que diantre, qui és que ho crea tot d'una vegada.

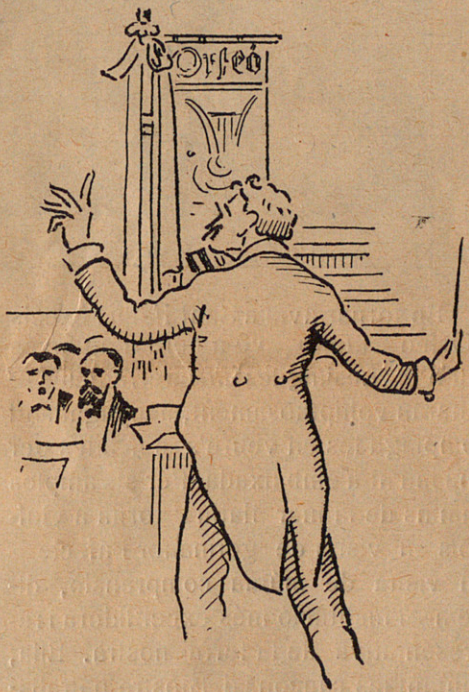
Les dues últimes obres estrenades de la tanda són titulades *Comiat* l'una i *Processó a la muntanya* l'altra. El *Comiat* ve a ésser una cançó que fa d'intermedi al mig de la *suite*. La melodia és franca i ardida com cançó de contrabandista. És un adéu a l'hivern ferreny de muntanya. El cor acompanya amb uns redobles amb fregadisses dissonants, marcant el ritme ferotgement, acabant la cançó tots plegats com un himne de comiat.

La *Processó a la muntanya* és un alardó descriptiu que imposa al cor una vera instrumentació orquestral. Tot és color, timbres, cants llunyans amb text incomprens, precís i cants piosos de pagesos, rústecs i innocents, ben bé presos del natural; tot enquadrat per uns repics de campanes que tritllegen i ressonen com si el vent de l'espai lliure els portés per valls i muntanyes. Però que just i ben ob-

servat i ben realitzat tot això! Veritablement en algun moment el mestre de cor desitjaria menys *divisis*, i més parquedat en l'extensió de les tessitures; potser en menys dificultats es podrien realitzar els mateixos efectes. Però un cop ben treballat tot, la veritat és que l'efecte obtingut aconsola dels grans treballs despesos. La *Processó a la muntanya* resulta una vera troballa i un èxit veritable en la realització d'aquest nou gènere que empenen *En Vives*.

I encara hi falta la peça culminant que ha de completar la sèrie; la de més valor musical i més empena i vigoria. En *Vives* és un músicàs; té la música arrapada ben endins i és fecundíssim d'idees; i la seva intel·ligència és pregona; hi veu més de lluny que cent tractadistes d'estètica; i té una naturalesa assaonada que produeix sempre fruits saborosos. La seva música canta, és mou i és ben nutrida. La seva tornada entre nosaltres ens sap a glòria.

LLUÍS MILLET

(De «*Revista Musical Catalana*».)

El Mestre Millet dirigint

Lluís Millet

Parlar de Mestre Lluís Millet és quelcom que us produeix totseguit un sentiment de goig, cal dir però també que a la vegada us envaeix una certa temença.

Certament constitueix un vertader goig per l'esperit parlar d'un home com Millet. El nom d'aquest Mestre exemplaríssim, que s'ha donat tot a l'obra inigualable de l'Orfeó Català irradia al seu entorn una acció de fortitud espiritual tan intensa que a la seva sola evocació sembla que us senti bellament dignificat.

Però per altra part no podeu subtreure's a aquella temença de que parlavem. Davant un home tan integralment valuós com Mestre Millet els comentaris que hom pretingui fer de qualsevol dels seus aspectes han de resultar forçosament pàl·lids reflexes del que son en la realitat els seus mereixements excepcionals i les seves qualitats imponderables i arriben al convenciment absolut de la vostra impotència per a donar una sensació justa del que és, del que li devem.

Val a dir per això que Mestre Millet és quelcom tan essencialment nostre, tots ens el coneixem tan bé que resulten innecessàries tota mena d'apologies a la seva vida i a la seva obra. I si algú per casualitat, per viure fora del nostre món, el desconexés, hom pot posar-li davant els ulls aquest esplendorós Orfeó Català bo i diguent-li: aquesta és l'obra de mestre Millet tota abnegació, tota amor, tota altruísm. I podrà amidar totseguit la valor justa d'aquesta figura altíssima que els catalans tenim la sort de posseir.

El cant de la senyera

Himne de l'Orfeó Català

Al damunt de nostres cants
aixequem una senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarbolem-la
en senyal de germanat!
Au, germans, al vent llencem-la
en senyal de llibertat!
Que volei! Contemplem-la
en sa dolça magestat.

Oh bandera catalana
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et drem arreu enlaire,
et drem i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.

Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

JOAN MARAGALL

Programa de l'excursió de «L'Orfeo Català»

Publicarem en edició anterior el triadíssim programa que executarà el gloriós «Orfeo Català», demà a la tarda en el concert que donarà al Teatre Novetats, de la nostra ciutat. Plau-nos avui de reproduir ací el programa acordat per a dur-lo a terme durant la excursió i estada entre nosaltres dels benemerits conreadors de l'art que tan enlaire han sabut posar el nom de la pàtria.

La sortida serà a les 7 del dematí (moll d'Espanya), de Barcelona, a bord del magnífic moto-nau *J. J. Sister*. Concert a bord, executant-se per la cobla la «Principal de Bages», de Manresa ja coneguda dels guixolencs, les següents sardanes:

Sol ixent, Toldrà; *De bon matí*, Pep Ventura; *Matinada Santpolenca*, Vives; *Mar plana* (estrena), J. M.ª Vilà; *Tossa, vila vella*, Morera; *Gibrola*, Garreta; *Sant Telm*, R. Lamote de Grignon; *Juny*, Garreta.

Un cop arribat a Sant Feliu, hom celebrarà a l'Església Parroquial una missa per a l'Orfeo i excursionistes.

A les 12: Festa als «Banyes de Sant Telm».

Partida de Water-polo.

Sardanes per «La Principal de Bages», executant-se: *Confidències*, Vilà; *Tardoral*, Lluís M.ª Millet; *Eugènia*, Pujol; *Pastoral*, Garreta.

A les 2'45 hores: Sardanes al Passeig del Mar.

Remembrança, Balcells; *La vaca cega*, Juncà; *Nostra ànima canta*, F. Joanola; *Heroica*, E. Casals; *La fageda d'En Jordà*, Toldrà; *Carmeta*, Garreta. Cobla «La Principal de Bages».

A dos quarts de cinc: Concert per l'«Orfeo Català», sota la direcció de l'insigne mestre En Lluís Millet en el «Teatre Novetats».

La part segona d'aquest concert l'integren cinc peces suara estrenades al Palau de la música Catalana, per l'«Orfeo Català».

D'aquestes obres, rotulades amb el títol genèric de «Follies i Passatges», nostres llegidors en trobaran ampla notícia, en el magnífic article que inserim en altre lloc d'aquest número i que signa aquest home admirable, ver-tader apòstol de la nostra música, que hau per nom l'esplendorós i fulgent de Lluís Millet.

A les 8: Sortida de Sant Feliu.

Concert a bord del *J. J. Sister* per la cobla «La Principal de Bages». Sardanes a executar:

L'Empordà, Morera; *Sol ponent*, Toldrà; *Estiuença*, Pujol; *La donzella de la Costa*, Garreta; *Mediterrània*, Blanch; *Mar d'argent*, Garreta; *Retorn*, Sancho-Marraco.

J. Dausá

Radiòlogo del Hospital Provincial de Gerona

RAYOS X.—Radiografías.—Radioterapia profunda.

RADIUM.—Para el tratamiento de toda clase de cánceres.

DIATERMIA. RAYOS ULTRA-VIOLETA.—Para el tratamiento de afecciones tuberculosas.

Tratamiento de las enfermedades de la Piel y Sífilis.

Consulta todos los días excepto los lunes. Plaza Marqués de Camps, 15-1.º

N R P T Z O E

Que Tal Es Su Vista?

Prenda este cartón a una pared, al nivel de sus ojos, y colóquese a seis metros de él (20 veces la medida de su pié). Debe Vd. poder leer estas letras negras grandes con ambos ojos o con cada ojo por separado

Ahora, mantenga el cartón a 35 centímetros de sus ojos en una posición natural de lectura. Debe Vd. poder leer las siguientes líneas con facilidad.

Los Cristales Tóricos se conforman a la curva de refacción de los ojos, ampliando grandemente el campo de visión. Lógicamente son más perfectos que los cristales planos, además de presentar mejor aspecto. Sean cual fueren los cristales que Vd. usa, su receta puede ser tallada en Tóricos.

Si tropieza Vd. con dificultad en cualquiera de estas dos pruebas. HÁGASE EXAMINAR SU VISTA

PRODUCTOS OPTICOS de primera calidad

VIVES - ÓPTICO
SAN FELIU DE GUIXOLS
RAMBLA VIDAL, 9

Nuestro Servicio Experto está Siempre a Su disposición.

Musicals

Deliciosa, magnífica, gran vetllada d'art la del passat dimecres. El curs actual de la nostra mai prou alabada Associació de Música, no podia tenir una cloenda més addient.

Un recital de cançons a cura del colossal rapsoda rus Màxim de Rysikoff i un bell programa de peces musicals a càrrec d'Alexandre Vilalta, jove pianista triomfador, són un programa insuperable. Això explica perfectament que les ovacions als dos notables intèrprets no s'estronquessin durant aquesta vetllada que sense hipèrbole, qualificarem de memorable.

Màxim de Rysikoff ens oferí un escaient ramell de cançons, flors de l'art, collides ca i llà en tots els jardins d'Europa. *Nina* de Pergolesi; *Aimant la rose, le rossignol*, de Rimsky Korsakoff, romança oriental bellíssima; *D'une prison*, de R. Halhn; *El bes*, de Beethoven, d'una gràcia i un humorisme alats; *Rosa*, de Pahissa, minúscol joell; *Zueignung*, de R. Strauss, petita meravella musical i *Requiem du coeur*, aquest «chef d'oeuvre» de Pessard, integraven la part primera del concert. En aquest primer temps, Màxim de Rysikoff estrenà *Cançó* lletra d'Enric Bosch i Viola, música d'En Josep M.ª Vilà. Es un cant serè, vibrant, desbordant d'optimisme, en el qual s'han agermanat comprensivament el poeta i el músic. L'il·lustre cantant va fer d'aquesta cançó una creació estupenda. Xardorosament aplaudida tingué de bisar-se i podem assegurar que ella quedarà com a peça de repertori.

En la part tercera Rysikoff interpretà amb una justesa, una identificació i un sentiment tan aprofundit les cançons russes que el constituïen que, difícilment els cants moscovites trobarien un tan fidel glossador. L'egregi cantant té un concepte ben alt i ben definit del seu comés. Primer estudia a consciència la poesia, la lletra de les seves cançons. Quan ja s'hi troba ben compenetrat i sap que les domina, va a la recerca dels tons vocals que di-ran amb flexibilitat i amb exactitud tots els caires de la cançó. Rysikoff, més que un excel·lent interpretador, és un aflamat, un apassionat creador de les peces que canta. Això li permet de fer una creació inigualable com és p. e. la d'*Orfe* de l'enyorat Garreta, la qual cantà en acabar-se el concert. *Orfe*, gema fulgent, obra clàssica de la cançó, digna d'ésser més coneguda i difosa, és una glossa d'aquest sentiment universal, igual en

totes les latituds del planeta, que és l'amor de mare, però resolt i dit d'una manera típica, pairal, amb el ritme encisador, formós, de la sardana nostrada. Rysikoff la digué com mai no l'havíem sentida i assolí un triomf ben efusiu.

Foren dites, així mateix, exquisitament, insuperablement, *Cant georgià*, de Rachmaninoff; *Kalinka*, de Suerkoff i *Els remers del Volga*, de Balakireff, que tingueren de repetir-se; *Cançó de presoner*, també de Sver-koff i *Ulls bruns*, d'Aleksandroff.

En la part segona, Alexandre Vilalta, joveníssim i ardit pianista, de falaguer pervindre, interpretà *Masurca* de Granados; *Dansa de «La vida breve»*, Falla; *Cançó i dansa*, de Mompou; *Polonesa*, de Chopin i *Sevilla*, d'Albéniz. Com a concertista i com acompanyant, Vilalta ens afermà en el favorable concepte que d'ell ens havíem format a rel de les seves darreres i triomfals actuacions. Aquella *Polonesa*, saturada del ric sentiment enyoradís i torturant de Chopin; *Sevilla*, inondada de sol, flairosa de clauells, desbordant d'alegria, amb les seves dones plenes de gràcia i exuberants de temptadora bellesa; varen reviuir davant nosaltres al conjur màgic d'aquest gran pianista que és l'Alexandre Vilalta.

Clos el curs actual amb un èxit tan sorollós, ens cal fer una recomanació als guixolencs. Es aquesta recomanació pregar-los vulguin engrossir les llistes de socis de la nostra Associació de Música, deixant a part mequineses interessades i bizantinismes no sempre fonamentats. Per damunt de tota miseria o conveniència localista, hem de fer que hi plani un interès tan alt, tan universal, com és el de la positiva cultura del nostre i de tots els pobles.

A. FORLIANI.

HOTEL SANT SEBASTIÀ

Passeu l'estiu a Sant Sebastià
PALAFRUGELL (Costa Brava)
GRAN HOTEL

Preus especials per a famílies
Automòbils per als BANYES a la Platja de Llafranch
Diada de Sant Pere: Inauguració de l'enllumenat elèctric.

Telèfon, 9 :: Calella de Palafrugell

NOTICIARI

La tragèdia del dia 22

Divendres de la passada setmana, quan ja havíem clos la edició corresponent al dia 23, arribaren a nosaltres, notícies esgarrioses d'una gran desgràcia ocorreguda al segon tros de la carretera en explanació Tossa-Guixols. Efectivament, aquell dematí a cosa de les deu s'havia després, en el quilòmetre 14 de la dita carretera i en el paratge de «Canyet», l'arc del pont de recent construcció. En afluir a la cindri d'aquest, caigué una part i a cosa d'escassos segons, la resta. Se suposa que la causa de l'enfonzament es-triba en que els materials eren massa frescos per a traure'n els suports o cintres que l'aguantaven.

Trobaren la mort en l'accident els obrers Guerau Moya Calpe, de 26 anys, casat, natural de Barcelona; Jaume Brumós Galvez, de 20 anys, solter, de Vilanova i Geltrú; Antoni Zamora Torres, de 24 anys, solter i Joan Florez Zamora, de 18, naturals amb-dós de Majúcar (Almeria).

Assistiren al lloc del succés les autoritats de Tossa, Santa Cristina d'Aro i Guixols i molts particulars, els quals rivalitzaren en prestar el més ràpidament possible els socorsos necessaris i pertinents al cas. Tots ells mereixen públic elogi per el seu desinterès i humanitarisme. Ens complavem, així mateix, a donar-lo particularment a la força de carrabiners del Quarter de Canyet, els quals auxiliaren els accidentats en els moments de més perill; a la brigada d'Obres Públiques que treballa en les obres de defensa del nostre Passeig del mar, que va acudir-hi com un sol home i treballà ardidament i a la Creu Roja de Sant Feliu, que una vegada més s'acredità d'abnegada i eficaç.

Per la superioritat ha estat felicitat el jutjat guixolenc, el qual és el Delegat per a continuar les diligències, per les seves encertades gestions i el zel desplegat en aquest luctuós afer.

Nosaltres encarim a les autoritats encarregades de la depuració dels fets, a que extremin la seva actuació fins a fer reparar, dintre el possible, l'im-mens dany causat per imprevisió, im-perícia, excés de copdícia o el que resulti de l'estreta investigació de les causes determinants de tan immensa desgràcia. Pensin que hi ha quatre cadàvers que demanen venjança i quatre famílies abocades a la desesperació i al desconsol.

L'enterrament dels dissortats obrers va efectuar-se dissabte a la tarda. El dol sortí per l'Hospital, engros-sint-lo les brigades d'obres que treballen a la dita carretera, famílies de les víctimes, particulars i representants de l'Ajuntament i Corporacions oficials, essent presidit per D. Octavi Culla Moragas, en representació del Jutjat Municipal i per D. Salvador Roca, Ad-mor. de l'Hospital.

En els cotxes mortuoris hi vegerem sis magnífiques corones i dues toies de flors. Els cadàvers han estat inhumats en nínxols propis, adquirits per les famílies respectives.

D. E. P. a aquests modestos martres, abnegats i anònims, desconeguts i obs-curs herois del treball de cada dia.

Dissabte, revetlla de St. Joan, va celebrar-se al Casino de «La Constancia», a l'aire lliure (Passeig de Guixols) un espatarrant i lluit ball a càrrec de la reputada cobla-orquestra «La Principal» de Cassà de la Selva, la qual executà un acurat repertori de sardanes i ballables.

En sessió extraordinària, dijous dia 21, quedaren aprovades les obres de reforma i ampliació de l'edifici social del Casino «La Constancia».

Obertament felicitem a la Junta Directiva per el seu lloable desig de transformar nostre benvolgut *casino dels Nois* en una de les societats recreatives més importants de la província.

Automòbils Villosa

Recentment han contret matrimonial enllaç a l'església parroquial d'aquesta ciutat, el conegut fabricant de taps per a xampany en Lluís Balmaña amb la distingida senyoreta na Mercé Callicó; l'Apoderat de la Sucursal del «Banco Urquijo Catalán», de Palamós, en Joan Massa, amb la gentil senyoreta na Maria Alberti i en Rogeli Barneda, fill del gerent de la casa «Pansin & Prioux», amb la simpàtica senyoreta na Conxita Lluelles. Les tres noves parelles s'han servit per llurs noces i viatges dels automòbils de lloguer de la Casa Villosa.

Orquestra Simfònica de Madrid

Finalment invitats per l'amic Sobrequès, divendres dia 26, assistirem al concert que al *Teatre Albéniz*, de Girona, donà la renombrada orquestra madrilenya que dirigeix el Mestre Enric Fernández-Arbós.

El programa l'integraven *Leonora*, de Beethoven, obertura que obtingué una interpretació força ajustada; *Triana*, d'Albéniz-Arbós, obra eufòrica de colorit que un hom escolta complagudament; *Don Joan* d'Strauss, riquíssim de temes; la *Setena Simfonia*, de Beethoven, qual direcció ens plagué molt més en l'«all-gretto» i en l'«scherzo», que en la resta; *Fonts de Roma*, de Respighi, amb trossos molt reeixits i altres ben desiguals; *La batalla de Kernshatz*, de Rimsky-Korsakoff, dirigida amb certa displicència o lassament que llevà emoció a l'obra i l'aprenent bruixot, de Dukas.

El teatre estava brillant. Rebi l'amic Sobrequès la nostra fervorosa felicitació per els alts espectacles d'art que sovint, sovint, proporciona als seus concitadans gironins.—A. F.

Futboleries.—Diumenge, en partit de «Copa Catalunya», jugaren al camp local C. E. i D. A. i *Granollers S. C.*, primers equips. L'encontre fou ben interessant i vengeren els visitants per 4 goals a dos.

Dels nostres van distingir-se notablement i per l'ordre que els citem, Maurez II, Carreró, Gimbernat i V. Soler. Els altres, coadjuvaren, aquesta vegada, al bon conjunt. Consti així.

Robert Viladesau

metge-oculista

Ex-assistent al Dispensari oftalmològic de l'Hospital de la Santa Creu, de Barcelona.

Consulta tots els dies, de 2 a 3 i a hores especials convingudes

Sant Feliu de Guixols

Talleres Mecánicos de D. JOSÉ TORRES JONAMA

(España) PALAFRUGELL (Cataluña)

Director F. CORREDOR

Construcción y reparación de maquinaria para la industria corchera

Máquina AMERICANA de hacer tapones cónicos y cilíndricos

MODELO 1928

Las principales características de esta máquina son: la perfección y rapidez con que efectúa el trabajo. Se hacen con suma facilidad los ajustes necesarios al cambiar el ángulo que forma el tamaño de un tapón a otro.

Para obtener el ángulo (conicidad) deseado, basta dar vuelta a una manecilla que hace subir o bajar la bancada con sus ejes, los cuales sujetan al tapón.

Para cambiar de tamaño o calibre solamente hay que hacer subir o bajar la cuchilla mediante un volante que hay en la parte inferior del eje de la misma. Basta ver la estructura de la máquina para darse idea de su gran solidez, indispensable para evitar vibraciones en su funcionamiento.

En su gran producción influye el especial mecanismo que dispone que mientras el tapón se hace, la pieza porta-tapón va a sujetar otro y lo lleva a los topes, haciendo caer el ya hecho; es decir que se aprovecha el máximo de tiempo.

Los materiales empleados son de la mejor calidad. Podemos garantizar que la construcción es perfecta. Si se desea puede montarse la máquina con alimentador automático (tramuja) de funcionamiento segurísimo, pudiendo cualquier persona cuidar 3 o 4 máquinas a la vez, ya que así funciona completamente automática.

Producción: 5.000 tapones hora.

Fuerza necesaria: 1/2 H. P.

A solicitud mandamos referencias y toda clase de detalles.

Ja esteu subscrits a LA NOVA REVISTA?

Espectacles

CINEMA MUNDIAL. - Programa de pel·lícules, dissabte i diumenge.

SALÓ NOVELTATS. — Pel·lícules *Mare meval*, *L'As del circ*, per Tom Mix. — Dilluns: Espectacles «Aurea», composta de 18 artistes. Públic escassísim.

CINEMA C. E. i D. A. — Dissabte, diumenge i dilluns actua el «*Grupo Alexis*», atracció de les més fines i completes que ens hagin visitat. Mereixen un aplaudiment *Henry Bray*, ballari; *Luba Disca*, gentil i elegant ballarina; *Ascensión Pastor*, estrella d'aires regionals, de veu potent i agradable, *Gloria Dolly*, cançonista; *Alexis*, director i ballari i el simpatiquíssim *Roberto Font*, ballari i cantant mexicà, deliciósíssim. Decorat i vestuari, luxosos i ben ensopegats.

— Divendres, dia 22 i dimarts, dia 26, actua en aquest local la companyia dirigida per el popular actor En Josep Santpere. Les obres posades en escena, foren *El tec de Pasqua* i *El dret de les dones* o *Sant Antoni Glorios*, ambdues d'Alfons Roure. Obres de rialla cridanera i desbordada, sense primorositats lingüístiques i ben absents d'encaparraments desficiosos. A guisa de vermoult, entretenen i fan passar la vetlla. Ara, que si haviem d'enfondir-les, és més que de segur que no hi trobaríem res. Ja va dir En Quimet Bartrina: *No analices, muchacho; no analices...*

— Divendres, s'estrenà la cinta *El dos de Mayo*.

— Dilluns debutarà en aquest local la companyia de Maria Vila i Pius Daví, amb l'obra *L'Hereu Riera*.

Temporada d'estiu

casa per a arrendar, amoblada, amb aigua gas, Carrer del Carme, n.º 5, davant del tren Informaran: Cinto Verdager, 19, Cotilleria «La Violeta».

La brigada d'obres de la carretera de Tossa a Guixols, en document signat, en nom de tots ells per Pere Zamora, Juan Flores Cazorla, Antoni Molla, Félix Nebot, Damià, Antoni i Ramon Hernández Torres, Antoni Bautista Vicente, Martí Gonzalez, Martí i Antoni Navarro, Martí Navarro Zamora, Martí Gonzalez Fuentes, Manuel i Francisco Garcia i Manuel Carrillo Carrillo, ens pregunten fem constatar des de les columnes de L'Avi MUNE en nom seu i de les famílies de les víctimes del pont de Canyet, el seu públic agraïment a les autoritats i a tot el poble de Sant Feliu per les moltes atencions i socorsos prestats a ells i als seus infortunats companys de treball que trobaren la mort, en el compliment del seu deure, en el luctuós accident ocorregut en el lloc esmentat el dia 22 del mes que som.

El jove i talentós pintor gironí Sr. Gallostra, ens diuen que en breu farà una exposició d'obres seves a la nostra ciutat.

Celebrarem la plena confirmació de la notícia.

Aquesta setmana, probablement, tornarà a veure la pública llum l'òrgan local dels sindicats obrers *Acción Social Obrera*. Benvingut.

Com és sabut la salvació del general Noble i tripulació del dirigible «Italia», en el Pol Nord, ha de considerar-se que ha estat deguda en primer lloc, per haver disposat d'estació emissora de Radi la qual cosa li permeté de comunicar la seva situació i de demanar els socors necessaris. La dita estació emissora es á equipada amb les cèlebres vàlvules Philips 04/10 de 10 watts.

Per llogar

un pis, amoblat, aigua i llum, dues habitacions, carretera de Palamós, 42.— Informaran, Creu, 56.

Visat per la censura

Biblioteca Literària

«La Editorial Catalana, S. A.» ens ha tramès els tres volums publicats darrerament *Nerto*, de Frederic Mistral, acuradament traduït en vers català per Guillem Colom; *Gitanjali*, de Rabindranath Tagore, exquisita traducció de Ventura Gassol i J. Carner-Ribalta i *El Deixeble*, de Paul Bourget, traducció de Francesc de B. Lladó, amb pròleg de Tomàs Garcés.

Biblioteca «El tot vent»

Aquesta nova biblioteca dirigida per un escriptor de tanta solvència i vigoria mental com és nostre admirat amic en Joan Puig i Ferrer ha publicat, després de la bellíssima traducció feta per Domènec Guansé del *Manon Lescaut* de l'Abat Prevost, una novel·la de Miquel Llor rotunda *Tàntal*. Parlarem d'aquesta obra de l'autor d'*Història gris* detingudament en una altra edició.

Dintre breus dies serà, així mateix publicat *Adolf*, de Benjamí Constant, traducció de l'inquiet i original escriptor Agustí Escasans.

La gentil senyoreta Na Teresa Bosch Aymerich, en la revàlida efectuada el dia 26 del mes que som en el Conservatori del Liceo Barcelonés de S. M. donya Isabel II, va obtenir després de brillants exàmens el títol de professorat de música amb la nota de sobressortint.

— Així mateix la distingida senyoreta Na Victòria Burcet Bendrell, ha obtingut després d'uns modèlics exàmens en l'«Institut Casals», el títol de professora de piano amb la distinció de primer premi d'honor.

Felicitem a les dues novel·les professores guixolenques, per haver assolit en una lluita tan digna aquest merescut guardó.

Dimecres tinguerem el gust de saludar al notabilíssim pintor olotí lu Pasqual, qui estigué breus hores a la nostra ciutat.

Ajuntament

Sessió del 27 de juny de 1928

S'aproven: comptes, per 1476'30 ptes. l'instància de Francisca Costa i Casals; el concert d'arbitris per ocupació aèria o subterrània de la via pública sol·licitat per l'Energia Elèctrica de Catalunya; una gratificació de 40 ptes. al Jardiner Municipal i els comptes de la C. M. primer trimestre de 1928.

Passen a H. una instància de la Junta «Mina de l'arbre del Rei», i a Foment, les que signen Josep Compta, Nicolau Carreras, Veïns carrer St. Telm i Montjoi i Pere Rius i Calvet (enllumenat del carrer de Tetuán).

Motors de Marca acreditada

Motors especials per a aplicar a barques pesqueres i botes de recreu.

PREUS SUMAMENT REDUITS GRANS FACILITATS DE PAGAMENT.— NO COMPREU

sense abans consultar a

JOAN LLAVIÀ

May, 49 St. Feliu de Guixols

Es lliuren motors sense cap desemborsament. Aproveiteu aquesta oportunitat.

Solar per a vendre. Carrer del May. Informaran. Especiers, 33.

Llegeixi diàriament

El Sol i La Voz

els dos rotatius madrilenys més interessants LLORENS. TALLERES GRÁFICAS.—PALAMÓS

EXCURSION DEL «ORFEÓ CATALÁ»

En la motonave "J. J. Sister", de la Compañía Transmediterránea, tuvo lugar el domingo la excursión del "Orfeó Catalá" a San Feliu de Guixols.

La organización de la excursión estuvo a cargo de "Viatjes blaus", concurriendo unos ochocientos personas entre orfeonistas y familias acompañantes.

A las siete de la mañana zarpó del muelle de España la motonave "J. J. Sister", iban en el barco 755 pasajeros, entre ellos la "cobla" "La Principal de Bages", que amenizó el viaje con la ejecución de escogidas sardanas y el glorioso "Orfeó Catalá" en pleno con su Junta directiva, presidida por el vicepresidente don Vicente Moragas. También formaba parte de la expedición el ex senador don Raimundo de Abadal.

El viaje no es para descrito. A una velocidad de más de 15 millas por hora y sin moverse apenas el barco, pudieron los excursionistas admirar las incomparables bellezas que ofrece a la vista, desde el mar principalmente, toda aquella zona de costa, aumentándose los atractivos y las bellezas al llegar a la Costa Brava.

A las once y media desembarcaron en San Feliu los expedicionarios.

Llegados a esta ciudad, donde fueron recibidos por todo el vecindario, se celebraron diversos actos, visitándose a las autoridades y bailándose una serie de sardanas en el Paseo del Mar.

Después de cumplir los orfeonistas el precepto dominical realizóse un partido de Watter Polo en los baños de San Telmo, tomando parte algunos expedicionarios.

Por la tarde tuvo lugar en el Salón Novedades el concierto para cuyo objeto se había realizado la excursión del "Orfeó"; las tres partes de que el mismo se componía, fueron desarrolladas con aquella maestría a que nos tiene acostumbrados, alcanzando el maestro Millet, con los demás profesores del "Orfeó" y los componentes de éste, un éxito clamoroso.

Satisfechos de la excursión, regresaron al puerto los excursionistas, a media noche.

"Diario de Barcelona"

3 julio 1.928

La excursión marítima a San Felú de Guixols

Resultó en extremo agradable y constituyó un verdadero día de gloria para el Orfeo Catalá y para su director el insigne Millet

Todo cuanto podía apetecerse no faltó. Un día espléndido, magnífico, bañado en sol, excesivamente caluroso, pero que no lo fué para los que como, el que esto escribe, pudieron ampararse bajo la brisa del mar y en las cómodas condiciones que ofrece el ir a bordo de la motonave "J. J. Sister".

No hemos de insistir en lo que hemos venido anunciando de la excursión marítima a San Felú de Guixols organizada por Viajes Blaus, con inmejorable éxito.

A las siete de la mañana zarpó del muelle de España la motonave "J. J. Sister", con rumbo a San Felú. Iban en el barco 755 pasajeros, entre ellos la "cobla" La Principal de Bages, que amenizó el viaje con la ejecución de escogidas sardanas y el glorioso Orfeo Catalá en pleno con su Junta directiva, presidida por el vicepresidente don Vicente Moragas. También formaba parte de la expedición el ex senador don Raimundo de Abadal.

El viaje no es para descrito. A una velocidad de más de 15 millas por hora y sin moverse apenas el barco, pudieron los excursionistas admirar las incomparables bellezas que ofrece a la vista, desde el mar principalmente, toda aquella zona de costa, aumentándose los atractivos y las bellezas al llegar a la Costa Brava.

Ni un solo mareo se registró entre el pasaje.

A las once y media desembarcaron en San Felú los expedicionarios, siendo recibido el Orfeo Catalá por un gran gentío, que le tributó una expresiva acogida.

Del barco fueron la mayoría de los expedicionarios a la iglesia parroquial, donde se celebró misa para el Orfeo Catalá. Durante la función religiosa interpretó el Orfeo, bajo la batuta del maestro Millet, varias composiciones del mismo.

Después de la misa hubo en los Baños de San Telmo partido de water-polo y audición de sardanas por "La Principal de Bages", y por la tarde, y con éxito delirante, dió el Orfeo Catalá un concierto en el Salón Novedades. El aspecto del teatro era realmente imponente. Ni un solo lugar vacío, y todas las composiciones que ejecutó magistralmente, como siempre, el Orfeo, fueron ovacionadas.

Al maestro Millet, que dirigió como él sabe hacerlo, esto es, maravillosamente, se le dispensaron las más vivas demostraciones de entusiasmo.

Los orfeonistas, la Junta directiva del Orfeo Catalá y los representantes de la prensa que asistieron a la excursión comieron al mediodía en el restaurant de los magníficos Baños de San Telmo, que ha construido con una generosidad en beneficio de la población que le honra el conocido fabricante barcelonés don Pedro Rius.

Después de comer e invitados por éste visitaron los periodistas las importantes obras de urbanización y restauración que se están realizando en el montfau-lo donde está emplazada la antiquísima ermita de San Telmo. Estaba a punto de perderse esta ermita pero el señor Riu, que la adquirió junto con los terrenos que la rodean, está realizando en aquel paraje de ensueño, desde donde se domina toda la Costa Brava, importantísimas obras, incluso ha construido una carretera para que sea fácil y cómodo el viaje desde la población.

Debido a la cortesía de otro bienhechor de San Felú, el rico comerciante de harinas don Juan Ensesa, les fué posible a los periodistas la magnífica barriada de chalets que a la orilla del

mar en el otro lado de playa y conservando el nombre primitivo del S'Agari ha construido el referido señor.

De admiración en admiración pasaron el camino del S'Agaró los periodistas, admiración que creció aun más al visitar el chalet que sobre una roca ha construido para él el señor Ensesa y ha decorado y ha amueblado con gusto realmente selecto. El señor Ensesa y su esposa colmaron de atenciones, en su casa, a los representantes de la prensa.

A las nueve, y después de una maniobra larga, debido a algunas dificultades que ofrecía el puerto, empezó el viaje de regreso a Barcelona el "J. J. Sister" con los mismos pasajeros que a la ida.

El pueblo en masa, y no es exageración, acudió a los muelles a despedir al Orfeo Catalá. El efecto que producía toda la escoltera no es para contado.

Miles de personas aplaudían y agitaban al aire sus pañuelos al ponerse en marcha el barco. Los orfeonistas correspondieron a la entusiasta despedida con exclamaciones de gratitud y agitando también sus pañuelos al aire. Y así entre esa especie de nube blanca fué, puede decirse el barco, hasta perderse de vista.

El viaje, como la ida inmejorable.

A la una menos cuarto de la madrugada desembarcaron los expedicionarios encantados de la excursión, magnífica e inmejorablemente organizada por Viajes Blaus.

"El Noticiero Universal"

2 julio 1928

EXCURSION MARITIMA A SAN FELIU DE GUIXOLS

El «Orfeo Catalá» y la «cobla» La Principal de Bagés

No pudo resultar más encantadora la excursión realizada anteayer, bajo los auspicios de «Viatjes Blaus», a uno de los más hermosos y sugestivos lugares de la costa brava: San Feliu de Guixols.

Se efectuó el viaje a bordo de la amplia y cómoda motonave de la Compañía Transmediterránea «J. J. Sister», que, poco después de las siete de la mañana, zarpó del muelle de España, donde estaba amarrado, llevando a bordo unos ochocientos excursionistas, entre los que figuraban el laureado «Orfeo Catalá», con su Junta directiva, y la notable «cobla» La Principal de Bagés.

Sería ocioso hablar de las bellezas del panorama, realzadas el domingo por el tiempo, realmente espléndido, y el estado del mar, azul y tranquilo como nunca.

Hizo todavía más agradable la travesía la «cobla» antes citada, que ejecutó varias sardanas, punteadas alegremente por parte de los excursionistas.

A las once el «J. J. Sister» entraba ya en el puerto de San Feliu de Guixols, pudiendo afirmarse que todo el vecindario se hallaba allí, para recibir a los expedicionarios.

Vencidas algunas dificultades de maniobra para el desembarco, se efectuó, siendo el «Orfeo Catalá» y su ilustre director, el maestro Millet, acogidos con calurosos aplausos, aplausos que se repitieron al pasar los bravos cantores por las calles de la ciudad, en la que hacía 27 años aquella masa coral recogió laureos.

Los excursionistas se dirigieron a la iglesia parroquial, donde oyeron misa, cantando el «Orfeo Catalá», durante el religioso acto, tres adecuadas páginas del maestro Millet.

Terminada la misa, los expedicionarios se trasladaron a los baños de San Telmo, presenciando un interesante partido de Waterpolo, celebrado en su obsequio por los equipos locales.

Se dedicaron luego a reparar las fuerzas, comiendo, unos, en los hoteles, y otros, en los pintorescos lugares de los alrededores de San Feliu.

Después de la comida, la «cobla» dió una audición de sardanas en el Paseo del Mar, cosechando muchos aplausos, y más tarde el «Orfeo Catalá» dió en el Salón Novedades un concierto, que constituyó un enorme éxito de público y artístico.

A las clamorosas ovaciones al maestro Millet y sus orfeonistas, se sumó la ofrenda de una corbata para la «senyera» del «Orfeo».

Los periodistas que formaban parte de la excursión tuvieron todavía tiempo de recorrer, merced a galantes ofrecimientos de automóviles, las nuevas y lindas urbanizaciones de Sant Telm y S'Agaró, llegando en la primera hasta la ermita, restaurada con generoso desprendimiento por D. Pedro Rius, y siendo en S'Agaró recibidos con delicadeza exquisita por los señores de Ensesa, cuya morada es un alarde de arte y buen gusto.

Cerca de las nueve de la noche abandonaba el «J. J. Sister» el puerto de San Feliu de Guixols, y a la una menos cuarto se encontraban de nuevo los expedicionarios en el muelle de España, de Barcelona, satisfechísimos de que en él no se registrara el menor accidente ni contrariedad; ni siquiera un mareo.

Para San Feliu de Guixols, anteayer fué un verdadero día de fiesta mayor. La población estuvo animadísima, habiendo acudido a ella no sólo los excursionistas del «Sister», sino también infinidad de forasteros, que procedentes de Barcelona, Gerona, Figueras y otras localidades, llegaron en trenes, autos y autocars.

Los habitantes de San Feliu tuvieron para todos atenciones y amabilidades que no se olvidarán.

“La Vanguardia”

3 juliol 1928

El Orfeó Catalá en San Feliu

A las once de la mañana llegó el glorioso Orfeó Catalá, siendo recibido por casi toda la población e infinidad de forasteros, que le esperaban en la escollera del puerto. La ovación que se dejó sentir al entrar la cobla de Bages "Juny" fué imponente, durando los aplausos hasta que quedó atracado el vapor. La acogida dispensada a los excursionistas fué extraordinariamente colosal.

A las doce y media hubo partido de water-polo y seguidamente sardanas por los de Manresa.

Por la tarde, a las tres, la animación en el paseo era grandiosa, otra vez la cobla ejecutó cuatro sardanas. Seguidamente la gente encaminóse hacia el Salón Novedades, hallándose atestado de público, empezando el concierto del Orfeó con el "Cant a la senyera", que fué recibido con una gran ovación, así como el resto del programa, que fué un éxito colosal.

La despedida fué cariñosísima, acudiendo todo el pueblo en masa.

BONAVIA

"El Diluvio"

3 juliol 1.928

El Orfeo Catalá en San Feliu de Guixols

La excursión que en la motonave «Lister», de la Transmediterránea, efectuó el invicto «Orfeo Catalá» con el objeto de dar un concierto en aquella ciudad de la «Costa Brava», es digna del mejor recuerdo.

Agregáronse a la misma tantos admiradores de la benemérita institución coral, que llegaron al número de 755 los expedicionarios, entre los que figuraban la Junta directiva del propio «Orfeo Catalá» con su vicepresidente don Vicente de Moragas y su secretario señor Boada, muchas personalidades que no citaremos para evitar involuntarias omisiones, entre aquellas algunos señores sacerdotes y la cobla «Principal de Bages», que ejecutó varias sardanas durante la expedición.

El viaje fué delicioso, a favor de un tiempo inmejorable como si los elementos hubiesen querido reservar sus deferencias para el mismo «Orfeo Catalá».

Si el solemne vaivén de las olas parece recordar incesantemente que el ritmo es ley en la naturaleza, esta vez tuvo ello una tregua como si el mar al sentir que en su superficie se hundía el «Lister» cual arca misteriosa del ritmo y de la armonía al transportar los elementos toda la «Orfeo Catalá», hubiese querido suspender el balanceo de sus ondas para hacer el acento como homenaje a la admirable institución lírica y con nuevos estímulos de su embellecer más y más la visión de la «Costa» en una de cuyas sinuosidades que marca una risueña e importante población había de obtener el propio «Orfeo» un nuevo triunfo.

Lo alcanzó y grande—digámoslo de una vez—en su concierto en el teatro de Novedades de San Feliu, otorgándose un público numerosísimo que de distantes poblaciones de Cataluña y especialmente del Ampurdán, acudió para oír a la eximia institución coral.

Imposible detallar el programa apañado con calor en cada uno de sus números por la concurrencia heterogénea hasta cierto punto, pero identificada siempre por la emoción profunda que le producía la masa coral sugestionada por la batuta del maestro Millet, árbitro feliz de la interpretación y escanciador de la fuerza y de la expresión de sus subordinados. Así el néctar de un arte exquisito y al par de intensa ruda pudo ser saboreado por la gran falange de oyentes en toda la sesión musical.

Subió de punto el entusiasmo al ser ejecutados «La mort de l'escolá» y el «Credo del Papa Marcelo», últimos números del concierto.

Dada ya una idea de éste, volvamos la vista al acto principal de la mañana, después que a eso de las once y media llegó la embarcación a la ciudad guixolense.

Al puerto acudió gran parte de la población y entre personalidades locales el maestro Pujol del propio «Orfeo Catalá», quien por tierra se había trasladado allí ícon anterioridad.

Formadas todas las secciones de a-

“El Correo Catalán”

3 juliol 1928

El Orfeo Catalá en San Feliu de Guixols

La excursión que en la motonave «Lister», de la Transmediterránea, efectuó el invicto «Orfeo Catalá» con el objeto de dar un concierto en aquella ciudad de la «Costa Brava», es digna del mejor recuerdo.

Agregáronse a la misma tantos admiradores de la benemérita institución coral, que llegaron al número de 755 los expedicionarios, entre los que figuraban la Junta directiva del propio «Orfeo Catalá» con su vicepresidente don Vicente de Moragas y su secretario señor Boada, muchas personalidades que no citaremos para evitar involuntarias omisiones, entre aquellas algunos señores sacerdotes y la cocola «Principal de Bages», que ejecutó varias sardanas durante la expedición.

El viaje fué delicioso, a favor de un tiempo inmejorable como si los elementos hubiesen querido reservar sus deferencias para el mismo «Orfeo Catalá».

Si el solemne vaivén de las olas parece recordar incesantemente que el ritmo es ley en la naturaleza, esta vez tuvo ello una tregua como si el mar al sentir que en su superficie se hundía el «Lister» cual arca misteriosa del ritmo y de la armonía al transportar los elementos de la «Costa Brava», hubiese querido suspender el vaivén de sus olas para hacer el silencio como homenaje a la admirable institución lírica y con nuevos ejemplos de su embellecer más y más la visión de la «Costa» en una de cuyas sinuosidades que marca una risueña e importante población había de obtener el propio «Orfeo» un nuevo triunfo.

Lo alcanzó y grande—digámoslo de una vez—en su concierto en el teatro de Novedades de San Feliu, otorgándosele un público numerosísimo que de distantes poblaciones de Cataluña y especialmente del Ampurdán, acudió para oír a la extima institución coral.

Imposible detallar el programa aplaudido con calor en cada uno de sus números por la concurrencia heterogénea hasta cierto punto, pero identificada siempre por la emoción profunda que le producía la masa coral sugestionada por la batuta del maestro Millet, árbitro feliz de la interpretación y escanciador de la fuerza y de la expresión de sus subordinados. Así el néctar de un arte exquisito y al par de intensa ruda pudo ser saboreado por la gran falange de oyentes en toda la sesión musical.

Subió de punto el entusiasmo al ser ejecutados «La mort de l'escolá» y el «Credo del Papa Marcelo», últimos números del concierto.

Dada ya una idea de éste, volvamos la vista al acto principal de la mañana, después que a eso de las once y media llegó la embarcación a la ciudad guixolense.

Al puerto acudió gran parte de la población y entre personalidades locales el maestro Pujol del propio «Orfeo Catalá», quien por tierra se había trasladado allí con anterioridad.

Formadas todas las secciones de aquel, se dirigieron a la iglesia parroquial donde celebróse una solemne Misa durante la cual, bajo la dirección del maestro Millet, interpretó el propio «Orfeo» el «Góg de la Verge del Remei», «Al cel blau» y alguna otra composición de sabor religioso popular.

El templo vióse llenísimo. A la salida del mismo tuvimos el gusto de saludar al celoso señor Cura Párrico Rdo. Dr. don Angel Dalmau.

Recorrimos parte de la ciudad.

Entre sus edificios nos llamó la atención el muy artístico de la Sucursal de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros y no omitiremos que la modesta calle de La Pelota, donde nació el ilustre maestro don Juan Goula Mená, hoy su esclarecido nombre.

Después de la comida, que fué en San Telmo, visitamos el promontorio meradamente servida en el Restaurant de este nombre hoy objeto de notable urbanización gracias a la iniciativa del señor Riu, quien en el mismo y en otros próximos terrenos también de su pertenencia, realiza importantes obras.

Una barriada de chalets debe ser también objeto de mención: la que ha construido el fabricante señor Tusésa.

En el camino del Agaró pudieron apreciar algunos de los expedicionarios la casa del señor Tusésa, construida sobre una interesante roca y amueblada con mucho arte.

Próximamente a las nueve de la noche y siendo objeto de una delirante despedida por gran parte de la población, regresó el «Lister» con los mismos expedicionarios de la mañana. Llegó a nuestro puerto a las doce y media de la noche, habiéndose efectuado el regreso con tiempo ideal y a la luz de clarísima luna.

Así la excursión marítima de «Viajes blancos» que cayó en suerte al «Orfeo Catalá» y a tantos de sus agregados, no podía ser más agradable aparte significar para el «Orfeo» y el maestro Millet un gran éxito.—B.

1.928

El «Orfeo Catalá» en San Feliu de Guixols

Como estaba anunciado, anteayer, domingo, se llevó a cabo la excursión a San Feliu de Guixols de la primera tanda de "Viatjes blaus", en la que tomó parte el Orfeo Catalá. A las siete de la mañana la motonave "J. S. Sister", llevando a bordo 775 excursionistas, número que podía admitir, salió de nuestro puerto profusamente engalanada. Acudió al muelle numeroso público que despidió cariñosamente a los excursionistas.

Un día espléndido y de completa calma en el mar, hizo que se deslizaran las cuatro horas y media que duró el viaje, en el más grato ambiente de cordialidad y alegría.

La llegada a San Feliu de Guixols fué un acontecimiento, y la entrada de los excursionistas en aquella villa verdaderamente triunfal. Toda la población se había congregado en la escollera y muelles del puerto, acogiendo a los expedicionarios con las más entusiasmadas demostraciones de júbilo. Desde el puerto hasta la iglesia parroquial, donde se celebró una misa con asistencia del Orfeo, el público no cesó de vitorearle.

A las cuatro y media, en el bonito teatro de Novedades, se celebró el concierto anunciado, bajo la dirección del ilustre maestro don Luis Millet. Todas las composiciones que se cantaron fueron calurosamente aplaudidas por la numerosa concurrencia que llenaba materialmente el amplio salón-teatro. El éxito obtenido por nuestra primera institución coral en este concierto es un lauro más que añadir a los muchísimos conseguidos por el maestro Millet y su orfeón.

A la salida del concierto, el pueblo en masa acompañó a los orfeonistas a bordo de la motonave, rindiéndoles una cariñosa despedida. Fué aquél un espectáculo realmente admirable. Una abigarrada multitud congregada en las azoteas de las casas del barrio llamado "Barcelonetas del Faro", a todo lo largo del muelle y en la escollera, agitando pañuelos, lanzaba vítores y gritos de "hasta la vuelta", como demostración de entusiasmo y gratitud por las gratas horas que esta expedición les había proporcionado. El regreso constituyó una excelente velada pasada sobre la cubierta del buque.

Por doquier se advertía la satisfacción, a la que contribuyeron no poco las delicias de una magnífica noche. La "calma chicha" fué protectora de las personas que por falta de costumbre en la navegación se marean. No hubo que lamentar el más leve contratiempo, y a las doce y media quedó el "L. S. Sister" atracada al muelle de España, en el que desembarcaron felizmente los excursionistas.

"Las Noticias"

3 juliol 1928

El «Orfeoó Català» a San Feliu de Guixols

Mañana del primero de julio. El sol, velado por la neblina, asoma tímidamente y a intervalos, dando una patina de acero a las negras aguas del puerto.

El «J. J. Sisters», de la Transmediterránea, empavesado, va llenando sus puentes y cubiertas del gentío que sale hacia San Feliu de Guixols, la reinte perla de nuestra Costa brava. Todo el Orfeoó Català está a bordo, unos trescientos cantores, y acompañándole, vamos más de quinientos admiradores y amigos de la benemérita entidad.

Al levar anclas, la cobla «La Principal de Bages», que con nosotros viene, deja oír las notas de «Sol i rent», la hermosa sardana de Toldrà; la sirena del buque saluda repetidamente a la ciudad y al puerto, y en medio de vivas, aplausos y un incesante agitar de pañuelos y manos de los que nos vamos y los que quedan, avanza majestuoso el «Sisters» para ganar la bocana del puerto.

Magnífica mañana; horizontes despejados y mar de plata; la cobla interpreta «Mar plana», de Vilà, que no podía estar más en su punto, pues navegamos como en un estanque.

Desfila a lo largo la costa catalana que va desvelándose al beso del sol, que ya esplendoroso, se muestra, y allá, a lo lejos, descubrimos al veterano «Virgen de Africa», que salido bastante antes que nosotros, gallardamente aguanta sus ocho o nueve millas. Nuestra rápida moto nave, de mucho más andar, prontamente le rebasa, no sin antes las dos tripulaciones dedicarse cordiales saludos.

Corremos frente a Tossa, que nos muestra el oro de sus murallas y asoma ya San Telmo, que saluda nuestra llegada.

San Feliu; una ensenada que un espigón ha convertido en puerto de agua clara y transparente. A lo largo del muelle nos aguardan amigos, conocidos, autoridades, el pueblo en masa. El Orfeoó, tocadas sus mujeres con blanca mantilla, desfila hacia la iglesia, que no puede contener la muchedumbre que la invade; durante la misa que se celebra seguidamente, cantó tres composiciones, una de ellas, los Gozos de la Virgen del Remedio, con aquella unción religiosa propia del lugar donde nos hallábamos.

A la salida de la iglesia, las calles de la población presentaban hermosísimo aspecto, invadidas por los forasteros que habían acudido a saludar al Orfeoó; los pueblos de los contornos dan en el mayor contingente, pues ya antes de entrar en el puerto, cruzamos muchas lanchas que de las poblaciones costeras venían a San Feliu; pero además, el Ampurdan tenía representación nutridísima, destacándose buen número de figuerenses y una caravana de autos, que llegaron de Torroella de Montgri.

Gallardó, «El cant dels ocells», «El noi de la mare» y «Empordà i Roselló», fué decarrollada con la maestría con que el «Orfeoó» sabe hacerlo, obteniendo un personal éxito la señora Forzálls, que bordó materialmente su parte de solista en el «Cant dels ocells».

Constaba la segunda parte de obras de Vives, entre ellas la hermosa página musical de la «Processó a la montanya», que es un afortunado momento de inspiración, al que da vida real nuestro «Orfeoó» de un modo inimitable. No hay que decir que las ovaciones eran cálidas y continuadas al final de cada pieza.

Y en la tercera parte, que la formaban «Garideta» y «Tres ocellets del Paradís», muestra delicada del genio de Ravel, la «Cançó de la Moreneta», y «La mort de l'escolà», donde vibra con tanta fuerza el alma de nuestro Nicolau, caldeado el ambiente, templado el «Orfeoó», sugestionados todos por la mágica varita de Millet, que tan pronto describía círculos enormes en el espacio, como atacaba a fondo a un enemigo invisible o se lanzaba hacia lo alto como buscando al infinito, las ovaciones cerradas, enormes, se sucedían y no se terminaban jamás, sobre todo cuando en la última pieza, el Credo de la misa de Palestrina, llamada del Papa Marcelo, el orfeón entona «ets unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam», en que el maestro que la creó dió tal magnificencia a la polifonía y el gran Millet supo plasmar tan perfectamente la forma, y arrancar, como de inagotables canteras, raudales de voz de aquella masa que le obedece ciega, y que no obstante parecer agotada, a cada nuevo empuje de la batuta del maestro lanza nuevos focos de potencia, el público se contenía a la fuerza, como caballo que tasca el freno, prorumpiendo en las últimas notas ya, en una ovación fantástica, sincera, interminable...

Despedidas, abrazos de los que nos vamos y de los que se quedan—segunda parte de la despedida nuestra de la mañana—, millares de almas sobre el malecón del muelle que aplauden y saludan de mil formas distintas; la Principal, de Bages, lanza al aire las notas de «L'Empordà», de Morera, que es punteada en el puente y cubiertas del buque, y en el espacio que el muelle deja; la sirena saluda estentóreamente a la ciudad que dejamos, llevándonos tan gratos recuerdos; la motora del Práctico se nos acerca, recoge al funcionario, y de entre los hombres fuertes que la tripulan, surge una voz que grita: «Visca en Millet», que es contestada con entusiasmo por los de a bordo.

Mar clara y brufida por la luna en su apogeo; la costa desnuda y de un negro estrafalario; ni una luz ni resto de vida; sólo los faros de Tossa y de Palamós mantienen un diálogo mudo con lenguas de luz y plata. Doblamos el promontorio del primer faro, y las luces de Lloret se miran en el espejo del mar; más allá una cinta de luces que se extienden hasta el estuario del Besós y el Llobregat.

“ El Dia Gráfico ”

3 juliol 1.928

El «Orfeo Català» a San Feliu de Guixols

Mañana del primero de julio. El sol, velado por la neblina, asoma tímidamente y a intervalos, dando una patina de acero a las negras aguas del puerto.

El «J. J. Sisters», de la Transmediterránea, empavesado, va llenando sus puentes y cubiertas del gentío que sale hacia San Feliu de Guixols, la reinte perla de nuestra Costa brava. Todo el Orfeo Català está a bordo, unos trescientos canteres, y acompañándole, vamos más de quinientos admiradores y amigos de la benemérita entidad.

Al levar anclas, la cobia «La Principal de Bages», que con nosotros viene, deja oír las notas de «Sol i rent», la hermosa sardana de Toldrà; la sirena del buque saluda repetidamente a la ciudad y al puerto, y en medio de vivas, aplausos y un incesante agitar de pañuelos y manos de los que nos vamos y los que quedan, avanza majestuoso el «Sisters» para ganar la bocana del puerto.

Magnífica mañana; horizontes despejados y mar de plata; la cobia interpreta «Mar plana», de Vilà, que no podía estar más en su punto, pues navegamos como en un estanque.

Desfila a lo largo la costa catalana que va desvelándose al beso del sol, que ya esplendoroso, se muestra, y allá, a lo lejos, descubrimos al veterano «Virgen de Africa», que salido bastante antes que nosotros, gallardamente aguanta sus ocho o nueve millas. Nuestra rápida moto nave, de mucho más andar, prontamente le rebasa, no sin antes las dos tripulaciones dedicarse cordiales saludos.

Corremos frente a Tossa, que nos muestra el oro de sus murallas y asoma ya San Telmo, que saluda nuestra llegada.

San Feliu; una ensenada que un espigón ha convertido en puerto de agua clara y transparente. A lo largo del muelle nos aguardan amigos, conocidos, autoridades, el pueblo en masa. El Orfeo, tocadas sus mujeres con blanca mantilla, desfila hacia la iglesia, que no puede contener la muchedumbre que la invade; durante la misa que se celebra seguidamente, cantó tres composiciones, una de ellas, los Gozos de la Virgen del Remedio, con aquella unción religiosa propia del lugar donde nos hallábamos.

A la salida de la iglesia, las calles de la población presentaban hermosísimo aspecto, invadidas por los forasteros que habían acudido a saludar al Orfeo; los pueblos de los contornos del mar, el mayor contingente, pues ya antes de entrar en el puerto, cruzamos muchas lanchas que de las poblaciones costeras venían a San Feliu; pero además, el Ampurdan tenía representación nutridísima, destacándose buen número de figuerenses y una caravana de autos, que llegaron de Torroella de Montgrí.

Eran las dos de la tarde y aún el gentío invadía las amplias terrazas del establecimiento «Baños de San Telmo», en cuyas aguas, poco antes, jugaron un partido de water-polo dos equipos locales del Club de Natación Guixols, que resultaron en extremo vistosos.

Almorzamos en el restaurant del propio establecimiento, donde nos sirvieron espléndidamente, ocupando una de las mesas, la Junta del Orfeo Català, que había poco después de llegar, ido a saludar a las autoridades de la ciudad, y la constituían los señores Millet, Moragas, Anzizu, Renard y Boada, no habiendo podido asistir el señor Cabot, por hallarse en París, según nos dijeron.

Las cuatro de la tarde nos dieron en la cúspide de San Telmo, donde nos trasladamos los periodistas, invitados por el propietario de aquellos terrenos, don Pedro Rius y Calvet. Magnífica visión del brazo de mar que la costa enmarca como un abanico que extendiera sus brazos hacia levante y poniente, teniendo por broche a San Feliu y por botón a San Telmo. Nos explicó el señor Rius su pensamiento de transformar aquel hermoso mirador, como ya lo viene verificando, en un lugar de veraneo, mostrándonos además las obras que se realizan en la antigua capilla del Santo titular de la montaña.

Mientras tanto, y en el Paseo del mar, aparador espléndido de la ciudad de San Feliu, donde abundaban por doquier las mujeres hermosas, la cobia había interpretado con suma maestría un buen programa de sardanas, en que se destacaba «Carmen», del maestro Garreta, que fueron puntuadas por buen número de sardanistas, tanto de la población como de los que a bordo llevábamos, que ya durante el viaje hicieron repetidamente honor a nuestra bella danza.

Y a las cinco de la tarde, en el Salón de Novedades, lugar donde el Orfeo debía dar su concierto, objeto concreto de su excursión, era materialmente imposible, no ya dar un paso, como corrientemente decimos, sino siquiera moverse; cuatro o cinco mil personas se apiñaban materialmente bajo el espacioso techo.

La primera parte del programa, que comprendía, aparte el «Cant de la Senyera», «La filla del marchand», «Cançó del lladre», «El fill de don

Gallardó», «El cant dels ocells», «El noi de la mare» y «Empordà i Roselló», fué decarrollada con la maestría con que el «Orfeo» sabe hacerlo, obteniendo un personal éxito la señora Forzá, que bordó materialmente su parte de solista en el «Cant dels ocells».

Constaba la segunda parte de obras de Vives, entre ellas la hermosa página musical de la «Processó a la montanya», que es un afortunado momento de inspiración, al que da vida real nuestro «Orfeo» de un modo inimitable. No hay que decir que las ovaciones eran cálidas y continuadas al final de cada pieza.

Y en la tercera parte, que la formaban «Garideta» y «Tres ocellots del Paradís», muestra delicada del genio de Ravel, la «Cançó de la Moreneta», y «La mort de l'escolà», donde vibra con tanta fuerza el alma de nuestro Nicolau, caldeado el ambiente, templado el «Orfeo», sugestionados todos por la mágica varita de Millet, que tan pronto describía círculos enormes en el espacio, como atacaba a fondo a un enemigo invisible o se lanzaba hacia lo alto como buscando al infinito, las ovaciones cerradas, enormes, se sucedían y no se terminaban jamás, sobre todo cuando en la última pieza, el Credo de la misa de Palestrina, llamada del Papa Marcelo, el orfeón entona «ets unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam», en que el maestro que la creó dió tal magnificencia a la polifonía y el gran Millet supo plasmar tan perfectamente la forma, y arrancar, como de inagotables canteras, raudales de voz de aquella masa que le obedece ciega, y que no obstante parecer agotada, a cada nuevo empuje de la batuta del maestro lanza nuevos focos de potencia, el público se contenta a la fuerza, como caballo que tasca el freno, prorumpiendo en las últimas notas ya, en una ovación fantástica, sincera, interminable...

Despedidas, abrazos de los que nos vamos y de los que se quedan—segunda parte de la despedida nuestra de la mañana—, millares de almas sobre el malecón del muelle que aplauden y saludan de mil formas distintas; la Principal, de Bages, lanza al aire las notas de «L'Empordà», de Morera, que es punteada en el puente y cubiertas del buque, y en el espacio que el muelle deja; la sirena saluda estentóreamente a la ciudad que dejamos, llevándonos tan gratos recuerdos; la motora del Práctico se nos acerca, recoge al funcionario, y de entre los hombres fuertes que la tripulan, surge una voz que grita: «Visca en Millet», que es contestada con entusiasmo por los de a bordo.

Mar clara y brufida por la luna en su apogeo; la costa desnuda y de un negro estrafalario; ni una luz ni resto de vida; sólo los faros de Tossa y de Palamós mantienen un diálogo mudo con lenguas de luz y plata. Doblamos el promontorio del primer faro, y las luces de Lloret se miran en el espejo del mar; más allá una cinta de luces que se extienden hasta el estuario del Besós y el Llobregat.

A bordo se cena, se ríe y se canta; hablamos con Millet, sin decirle que somos periodistas, y se muestra encantado del viaje. Pretendemos anotar nombres, pero como se impondría el clásico «y otros que sentimos no recordar», nos quedamos sin hacerlo.

Montjuich nos acoge con raudales de luz de su faro, cuyos haces ponen extrañas sombras en las paredes del buque, y mientras la cobia entona «Retorn», de Sancho Marraco, entramos perezosamente en nuestro fondeadero.

Eran los primeros minutos del nuevo día.

J. M. PAGES GARCIA

L'ORFEÓ CATALA A SANT FELIU DE GUIXOLS

Hi ha una pruja per a fruir l'art exquisit de la nostra primera entitat coral. Per la diada de Sant Joan l'Orfeó hagué d'anar a Girona a satisfer les peticions dels seus admiradors; després han estat els guixolencs els que també li han volgut retre homenatge en llur pròpia ciutat.

S'acordà que hi anés embarcat, i l'organització de l'anada fou encarregada a l'Empresa «Viatges Blaus», la qual vontractà amb la Companyia de Navegació Transmediterrània la moto nau «J. J. Sister», rapidíssim i luxós vapor.

En escampar-se la notícia d'aquest viatge marítim es promogué un gran interès en el públic per anar a acompanyar l'Orfeó, i «Viatges Blaus» es va veure apurat per atendre totes les peticions de passatge. Dos dies abans del viatge ja estaven tots esgotats i s'usaven tota mena d'enginyis per a obtenir-ne un més, a la qual cosa es refusà absolutament l'Empresa.

Ahí diumenge, primer de juliol, dia de l'anada, el vapor ancorà al moll d'Espanya i embarcà l'Orfeó i els seus acompanyants, que sumaven 755 passatgers. La major part era gent jove, tots coneguts mutualment, i fervorosos amadors del nostre art musical.

El mestre Millet invità a l'excursió Mr. Hug Ross, director de la Schola Cantorum de Nova York, el successor de Kurt Schindler, l'amic entusiasta de l'Orfeó Català i autor de «Kalinka». El senyor Ross es trobà accidentalment a Barcelona.

Hi vàrem saludar les distingides personalitats don Raimon d'Abadal, don Manuel Folguera i Duran, mossèn Llorenç Ribet, don Vicens de Moragas i molts altres amics.

La cobla «La Principal de Bages» va tocar sardanes durant el viatge. Com pot suposar-se foren guntajades arreu del vapor, augmentant la natural animació d'aquella gran gentada. Tocà la sardnes «Sol ixent», de Tolrà; «De pon matí», Pep Ventura; «Matinada santpolenca», Vives; «Tossa Vilavella», Morera; «Giberola», Garreta, i «Sant Telm», Lamote.

El vapor llua tota l'empavesada i la gent vessava pertot arreu. Les ncies omplien els borts de salvament penjats a les bordes; semblaven cistelles de flors amb llurs vestits violats. Els joves més ardits s'enfilaven per les escales de coc/a dels pals.

A un quart de vuit, el vapor sortia del port i enfilava la marxa vorejant l'encisadora Costa de Llevant.

En passar per davant de Masnou, d'on és fill el benemèrit mestre Pn Lluís Millet, el vapor brunzi tres vegades la sirena i la tripulació ovacionà En Millet i el Masnou. Els del poble saludaven pujant i baixant una bandera.

En sentir aquella gatzara els peixos de la mar degueren esverar-se perquè un eixam de dofins pujà a flor d'aigua i seguí llarga estona l'estela que deixava el vapor.

I anava passant com una magnífica cinta cinematogràfica la visió de la imponderable Costa de Llevant, amb l'enfilall de pobles i pintoresques muntanyes, i els cims més notables eren assenyalats i anomenats pels excursionistes.

Atrapem el vapor «Virgen de Afri

presentant de l'Ajuntament, en sortir del temple l'Orfeó anà a Casa la Ciutat a fer-ho. L'Alcalde els felicità i donà la benvinguda que, en nom de l'Orfeó, el senyor Moragas, vice-president, agrai.

A la mar, sota mateix de l'esplèndida galeria-terrasa del Restaurant Banys de Sant Telm, hi hagué un partit de walter-polo, mentre la cobla tocava les sardanes «Confidència», Vilà; «Tardoral», Lluís M. Millet; «Eugenia», Francesc Pujol; i «Pastoral», Garreta.

L'estada en aquella terrassa era una delícia. Hi passava una fresca que apaivagava la calor que se sentia. En una d'aquelles taules hi havia la distingida dama, la vídua del mestre sardaner Garreta. En Millet anà a saludar-la en nom propi i de tot l'Orfeó. Ella en restà molt agraïda.

Els orfeonistes dinaren al Restaurant dels Banys de Sant Telm, Hotel Murli i el de Les Naies.

La casa que explota l'exquisida aigua mineral natural «Salenys» d'aquella comarca va obsequiar amb tota la que es va beure durant el dinar.

Després de dinar, al Passeig del Mar, la cobla tocà «Remembrança», Balcells; «La vaca cega», Juncà; «Nostra ànima canta», Juanola; «Heroica», Casals; «La fageda», Jordà; «Carmeta», Garreta.

Gran anelles de sardanistes. Molta animació.

Mentrestant els periodistes, invitats per don Pere Rius i Calvet, ascendiren la muntanya de Sant Telm per a gaudir de la imponderable visualitat que des d'allí s'albira, sobre Sant Feliu, el port, la immensitat de la mar i tota la comarca. El senyor Rius hi ha construït una carretera que permet pujar-hi fins al cim on hi ha l'ermita, i ho ha disposat de manera que s'hi podran construir xalets com ja n'hi ha alguns. Hi ha aigua potable fins a dalt del cim.

L'artista senyor Renart restaura l'ermita i l'altar del segle XVII.

Aquí, en aquesta muntanya, hi passà un dels principals succeïts que es relaten en la famosa novel·la «Las ruinas de mi convento y de mi claustro».

Quan davallàrem de la muntanya ja s'havia començat el concert de l'Orfeó al Saló de Novetats.

A la tardà hi havia una gran gentada a Sant Telm. El ferrocarril de Sant Feliu a Girona va fer trens extraordinaris d'anada i tornada; els automòbils de Figueres, de Torroella, de Caldes de Malavella, també feren servei extraordinari.

Al teatre la concurrència estava atapeïda. Tot ple, fins els passadissos, i molta gent a fora que no hi havia pogut entrar. Era un espectacle imponent.

No detallarem el concert perquè n'hi haurà prou amb dir que fou una ovació unànime i seguida. Certes frases de les cançons eren copsades pel públic i ovacionades estrepitosament i significativament.

El cant de la Senyera, La filla del marxant, Cançó del Hadré, el fill de D. Gallardó, El cant dels ocells, El noi de la mare, Empordà i Roselló, La Fira, Jesús i Sant Joan, Canta i vola que fa sol, Processó a la muntanya, La balanguera, Gari-deta, Tres ocells del Paradís, Can-

"La Ven de Catalunya"

3 juliol 1.928

L'ORFEÓ CATALA A SANT FELIU DE GUIXOLS

Hi ha una pruja per a fruit l'art exquisit de la nostra primera entitat coral. Per la diada de Sant Joan l'Orfeó hagué d'anar a Girona a satisfer les peticions dels seus admiradors; després han estat els guixolencs els que també li han volgut retre homenatge en llur pròpia ciutat.

S'acordà que hi anés embarcat, i l'organització de l'anada fou encarregada a l'Empresa «Viatges Blaus», la qual contractà amb la Companyia de Navegació Transmediterrània la motonau «J. J. Sister», rapidíssim i luxós vapor.

En escampar-se la notícia d'aquest viatge marítim es promogué un gran interès en el públic per anar a acompanyar l'Orfeó, i «Viatges Blaus» es va veure apurat per atendre totes les peticions de passatge. Dos dies abans del viatge ja estaven tots esgotats i s'usaven tota mena d'enginyers per a obtenir-ne un més, a la qual cosa es refusà absolutament l'Empresa.

Ahí diumenge, primer de juliol, dia de l'anada, el vapor ancorà al moll d'Espanya i embarcà l'Orfeó i els seus acompanyants, que sumaven 755 passatgers. La major part era gent jove, tots coneguts mutualment, i fervorosos amadors del nostre art musical.

El mestre Millet invità a l'excursió Mr. Hug Ross, director de la Schola Cantorum de Nova York, el successor de Kurt Schindler, l'amic entusiasta de l'Orfeó Català i autor de «Felinska». El senyor Ross es troba accidentalment a Barcelona.

Hi vàrem saludar les distingides personalitats don Raimon d'Abadal, don Manuel Folguera i Duran, mossèn Llorenç Riber, don Vicens de Moragas i molts altres amics.

La cobla «La Principal de Bages» va tocar sardanes durant el viatge. Com pot suposar-se foren puntejades arreu del vapor, augmentant la natural animació d'aquella gran gentada. Tocà la sardanes «Sol ixent», de Tolrà; «De pon matí», Pep Ventura; «Matinada santpolenca», Vives; «Tossa Vilavella», Morera; «Giberola», Garreta, i «Sant Telm», Lamote.

El vapor llua tota l'«empavesada» i la gent vessava pertot arreu. Les naus omplien els bords de salvament penjats a les bordes; semblaven cistelles de flors amb llurs vestits virolats. Els joves més ardits s'enfilaven per les escales de cofa dels pals.

A un quart de vuit, el vapor sortí del port i enfilava la marxa vorrejant l'encisadora Costa de Llevant.

En passar per davant de Masnou, d'on és fill el benemèrit mestre En Lluís Millet, el vapor brunzí tres vegades la sirena i la tripulació ovacionà En Millet i el Masnou. Els del poble saludaven pujant i baixant una bandera.

En sentir aquella gatzara els peixos de la mar degueren esverar-se perquè un eixam de dofins pujà a flor d'aigua i seguí llarga estona l'estela que deixava el vapor.

I anava passant com una magnífica cinta cinematogràfica la visió de la imponderable Costa de Llevant, amb l'enfilall de pobles i pintoresques muntanyes, i els cims més notables eren assenyalats i anomenats pels excursionistes.

Atrapem el vapor «Virgen de Africa», el qual portava una expedició de turistes a Santa Cristina de Lloret. Les sirenes ronquen i els passatgers es saluden voleiant els mocadors. Aviat els deixem enrera.

Passada la boca de la Toródera comença d'albirar-se la feréstega grandesa de la Costa Brava amb els esferèdors cingles de rocatam i les poètiques cales, al fons de les quals s'arredossen jolius poblets.

Davant de Lloret s'acostà una llanxa amb motor i els seus tripulants victorejaren l'Orfeó.

Haus ací la Vila Vella, la nostra «Carassona», poblet medieval, ennuïat, amb crestes de marlets i ro bustes torres circulars. Al peu del turó i al fons del petit port, Tossa, poblet de pescadors i surers.

Ja s'albira l'enlairada ermita de Sant Telm, encinglerada damunt la mar, i en girar un cap de muntanya es presenta Sant Feliu de Guixols, pintorescament situat al fons d'una gran cala, amb un bellesa superior a la tan ponderada d'alguns pobles de la «Côte d'Azur».

Als cims dels turons s'albira gent. Surten del port barquetes i patinadors plens de gent. Al passeig de mar hi ha una gran gentada. L'escullera és plena de generació grandiosa que saluda amb els mocadors. El «Sister» ronca incessantment amb la sirena. Al port hi havia el vapor danès «Calabria» tot empavesat.

Mentre el vapor entrava al port, la cobla saludà el poble tocant la famosa sardana «Jury» de l'enyorat mestre guixolenc Garreta.

La barqueta del pràctic del port, plena de damiselles que saluden amb els mocadors i aclamen l'Orfeó.

Embarquem el pràctic, qui fa una atacada de proa directa, atrevida i magnífica.

E en dos quarts d'onze.

La generació de l'escullera es precipità al desembarcador i aclamà l'Orfeó. Quan es disposava a desambarracar el mestre Millet, el públic el reconeix i li fa una gran ovació.

Allí, en primer terme, hi havia les distingides personalitats, els benemèrits ciutadans guixolencs senyors Marian Viñas, tots els germans Casas, Palahi, Esteve i Viola, Rohízar, Palahi fill, Bosch i Viola, Lledó i altres que assumint la representació d'aquella massa popular aculliren afectuosament el mestre.

Com que no hi havia ningú que «canalitzés» aquell gentada, es produí un xic de confusió. S'aplegaren les tres seccions de l'Orfeó. Les damiselles cofaren les blanques mantellines i tots junts entraren a la ciutat i es dirigiren al temple «a oír missa».

Com que els carrers no estaven regats s'alçà una gran polseguera.

La gran nau del temple ja estava abarrotada de guixolencs. Amb dificultat pogué entrar-hi l'Orfeó. Els que l'acompanyaren restaren a fora. Els orfeonistes cantaren «Canticum amoris» motet a dos cors; «Pregària a la Verge del Remei» i «Al Cel blau» de Millet. Causaren una emoció profunda.

Com que encara no havien pogut saludar ni l'alcalde ni cap re-

presentant de l'Ajuntament, en sortir del temple l'Orfeó anà a Casa la Ciutat a fer-ho. L'alcalde els felicità i donà la benvinguda que, en nom de l'Orfeó, el senyor Moragas, vice-president, agrai.

A la mar, sota mateix de l'esplèndida galeria-terrasa del Restaurant Banys de Sant Telm, hi hagué un partit de walter-polo, mentre la cobla tocava les sardanes «Confidència», Vilà; «Tardoral», Lluís M. Millet; «Eugenia», Francesc Pujol; i «Pastoral», Garreta.

L'estada en aquella terrassa era una delícia. Hi passava una fresca que apaivagava la calor que se sentia. En una d'aquelles taules hi havia la distingida dama, la vídua del mestre sardaner Garreta. En Millet anà a saludar-la en nom propi i de tot l'Orfeó. Ella en restà molt agraïda.

Els orfeonistes dinaren al Restaurant dels Banys de Sant Telm, Hotel Murí i el de Les Naies.

La casa que explota l'exquisida aigua mineral natural «Salenys» d'aquella comarca va obsequiar amb tota la que es va beure durant el dinar.

Després de dinar, al Passeig del Mar, la cobla tocà «Remembrança», Balcells; «La vaca cega», Juncà; «Nostra ànima canta», Juanola; «Heròica», Casals; «La fageda», Jordà; «Carmeta», Garreta.

Gran anelles de sardanistes. Molta animació.

Mentrestant els periodistes, invitats per don Pere Rius i Calvet, ascendiren la muntanya de Sant Telm per a gaudir de la imponderable visualitat que des d'allí s'albira, sobre Sant Feliu, el port, la immensitat de la mar i tota la comarca. El senyor Rius hi ha construït una carretera que permet pujar-hi fins al cim on hi ha l'ermita, i ho ha disposat de manera que s'hi podran construir xalets com ja n'hi ha alguns. Hi ha aigua potable fins a dalt del cim.

L'artista senyor Renart restaura l'ermita i l'altar del segle XVII.

Aquí, en aquesta muntanya, hi passà un dels principals succeïts que es relaten en la famosa novella «Las ruinas de mi convento y de mi claustro».

Quan davallàrem de la muntanya ja s'havia començat el concert de l'Orfeó al Saló de Novetats.

A la tarda hi havia una gran gentada a Sant Telm. El ferrocarril de Sant Feliu a Girona va fer trens extraordinaris d'anada i tornada; els automòbils de Figueres, de Torroella, de Caldes de Malavella, també feren servei extraordinari.

Al teatre la concurrència estava atapeïda. Tot ple, fins els passadissos, i molta gent a fora que no hi havia pogut entrar. Era un espectacle imponent.

No detallarem el concert perquè n'hi haurà prou amb dir que fou una ovació unànime i seguida. Certes frases de les cançons eren copsades pel públic i ovacionades estrepitosament i significativament.

El cant de la Senyera, La filla del marxant, Cançó del lladre, el fill de D. Gallardó, El cant dels ocells, El noi de la mare, Empordà i Roselló, La Fira, Jesús i Sant Joan, Canta i vola que fa sol, Processó a la muntanya, La balanguera, Gardeta, Tres ocells del Paradís, Cançó de la Moreneta, La mort de l'escolà, Credo de la missa del Papa Marcel.

Moltes de les cançons foren bisades.

El professor nord-americà Mr. Hug Ross, que teníem a la llotja del costat, exterioritzava ostensiblement l'entusiasm que li movia l'Orfeó, i vàrem sentir que deia:

«Es el millor del món; no en coneix més que un altre que pugui comparar-se-li; és un cor d'homes de la Txecoslovàquia, però el Català el supera. Aquell és admirable per la seva força, però aquest per la seva força i la seva gràcia. Es sorprenent la vida que el mestre Millet sap donar a les composicions.»

El poble de Sant Feliu va fer el present d'una bonica corbata de moaré amb una afectuosa endreça a l'Orfeó. Fou rebuda amb una ovació unànime de públic i orfeonistes.

El «Credo» causà fonda emoció. L'ovació durà llarga estona.

Sortint del concert de seguida a embarcar acompanyats d'una gentada immensa, gairebé hi havia tot el poble. Els aplaudiments eren seguits.

De retorn embarcàrem el nostre bon amic i company En Ferran Agulló i Vidal (Pol).

A mig viatge de retorn es produí un espectacle molt animat i pintoresc. Es repartiren «paniers» amb un sopar fret a tots els passatgers i aquells se'l menjaren en amicals rodones que ocuparen les cobertes i indrets interns del vaixell.

En acostar-se al port de Barcelona la visió de la gran metròpoli, pla i muntanyes il·luminats, causà gran emoció.

A un quart d'una desembarcàrem.

Al moll hi havia les famílies dels passatgers que s'esperaven per a donar-los afectuosa benvinguda.—P.

L'Orfeó Català a St. Feliu de Guíxols

Aquesta excursió ha constituït un altre èxit formidable del nostre benemèrit Orfeó. El mestre Millet, els altres mestres de l'Orfeó Català i els cantaires poden estar satisfets. Catalunya, també. La música excelsa dels nostres cantaires triomfa arreu. I arreu són rebuts entusiàsticament, a despit de la inconscient denúncia dels famosos signants d'una famosa proclama.

El diumenge, dia primer de juliol, a les set del matí, hora assenyalada per a la sortida de Barcelona, el moll de la Transmediterrània era un formiguer de gent. Mentre orfeonistes i excursionistes pujaven ordenadament a bord del J. J. Sister, els acompanyants, arreglats a la vorera els acomiadaven simpàticament.

El "Sister" s'omplia, s'omplia. No hi havia recó ni reconet del vaixell per ocupar. Entre orfeonistes i acompanyants, arribaven a prop d'un miler. A l'hora fixada, el vaixell sortí suauement del moll.

El dia es presentava esplèndid. El sol començava de desfer la boirina escampada al peu de la costa. La mar era llisa, tranquil·la, lleugerament arrissada. La por al mareig fugí del pensament de tots els excursionistes. Un lleu balanceig feia agradabilíssima l'estada a bord. Una vegada travessada la punta de l'escullera, la proa del vaixell apuntada mar endins, els excursionistes assaltaren totes les barques, àdhuc les més difícils d'accés. Una brisa fresca ens acariciava el rostre, dalt de la barca. Badalona, mig emboïllada de boira, fou el primer poble de la costa bonic que passà davant del nostre esguard. La mar seguia llisa. El flabiol de la cobla — "Principal de Bages" — preludià una sardana, que els excursionistes no pogueren puntejar per manca d'espai. Els poblets de pescadors de la costa anaven desfilant davant dels nostres ulls. I així, vora la costa, sota el cel clar i damunt les aigües llises, avançàvem al compàs, diríem, de les notes de les sardanes.

La vila de Sant Feliu de Guíxols

s'apropava. De lluny l'albiràvem, riallera, en un recó de costa. A mesura que ens hi acostàvem les cases es retallaven i Sant Telm s'agegantava.

L'entrada a la boca del port és indescriptible. Una multitud compacta, atapeïda, s'abocava a la punta de l'escullera, dalt de Sant Telm, al llarg de la platja interior.

Finestres i balcons de les cases de davant del port eren plens de gom a gom. La cobla d'a bord atacà "Juny" del malaguanyat fill de Sant Feliu, Juli Garreta. Milers de mocadors voleïaven dalt del vaixell, a l'escullera, al llarg de la platja, a Sant Telm, i per balcons i finestres.

Una vegada fora del vaixell, orfeonistes i excursionistes acompanyats dels santfeliuencs i de centenars de persones dels pobles del voltant, es dirigiren a la vella església del Poble. Tingué lloc un solemne ofici amb cançons, per l'Orfeó Català. Una gentada immensa s'encabí, gairebé per força, dintre l'església. Molts no pogueren pas entrar.

En sortir de l'ofici els visitants s'escamparen pels carrers de Sant Feliu, que bullien de gent, tot esperant l'hora de dinar. Els que se'l portaren s'escamparen per les boniques contrades de la costa. A la Ramba no hi hauria cabut una agulla. Cafès i restaurants eren plens a vessar.

Arribada l'hora de dinar, els excursionistes es partiren. Uns anaren a la fonda "Les Noies". Altres al restaurant de Sant Telm, on la cobla executà una audició de sardanes.

No cal dir que els àpats foren servits molt bé. L'organització era insuperable; lloable en tots sentits, si tenim en compte les dificultats que presenta l'aglomeració de gent.

En havent dinat, la "Principal de Bages" donà una altra audició de sardanes al Passeig de Mar. Abans n'havia tocat quatre als Banys de Sant Telm, mentre es jugava un partit de water-polo.

A dos quarts de cinc, tingué lloc l'acte magne de la visita: el concert de l'Orfeó Català al Teatre Novetats,

amb la sala completament plena. El programa era selectíssim. L'aparició del mestre Millet i els cantaires a l'escenari, fou saludada amb una ovació inacabable.

Heu-vos aci el programa:

I

"El cant de la senyera", Millet.
"La filla del marxant", Comelles Ribó.
"Cançó del lladre", Sanxo Marraco.
"El fill de D. Gallardó", idem.
"El cant dels ocells" (sopran solista senyora Fornells), Millet.
"El noi de la mare", Nicolau.
"Empordà i Rosselló" (sardana), Morera.

II

"La Fira" (cromo epigramàtic), A. Vives.
"Jesús i Sant Joan" (idilli), idem.
"Canta i vola que fa sol" (idilli), idem.
"Processó a la muntanya", idem.
"La balanguera", idem.

III

"Garideta", Ravel.
"Tres ocellots del paradís", idem.
"Cançó de la Moreneta" (Per la secció de noies), Nicolau.
"La mort de l'escolà", idem.
"Credo de la Missa del Papa Marcel", Palestrina.

El públic saludà "El cant de la senyera" amb una ovació formidable, que es repetí després de cada cançó, i fou imponent en acabar el concert.

A les vuit, tothom era a bord del "Sister".

El comiat... altra vegada mocadors blancs voleïen en l'aire, dalt del vaixell, dalt de Sant Telm, i al llarg de la platja de Sant Feliu, mentre la cobla executava amb força la sardana "Empordà".

El viatge de tornada, damunt d'una mar més llisa i tranquil·la, encara, que al matí, fou deliciós.

A la una de la nit arribàvem a Barcelona, on esperava l'arribada dels excursionistes una gentada immensa.

Un altre èxit de l'Orfeó Català!

"La Nau"

3

juliol 1928

La vinguda de l'Orfeó Català

La ciutat i la mar estan de festa;
vibren els cors als picaments de mans;
l'aire és com ple de flaires de ginesta
i de clavells que embaumen nostres cants.

F. Agulló i Vidal

Diumenge passat, a cosa de tres quarts d'onze del matí entrava triomfalment al nostre port el magnífic vaixell «J. J. Sister», de la Transmediterrània. La nau entrava majestuosament, endiumenjada com una núvia, desplegadas al vent les trémules banderoles. Fendien els aires les notes vibrants, exaltadores, masculiníssimes de *Juny*. La escullera, la explanada, tot el braç del port, era un formigeig humà. Crits de joia, visques a l'Orfeó pairal, salutacions efusives... Atraït de gent, estridents corredisses d'automòbils, sol cremador, cel endomassat de blau; tota la gama, en fi, de l'alegria exultant, de la joia sincera, de la plenitud encoratjadora.

El vaixell va pausadament buidant-se de passatgers, orfeonistes i acompanyants. Entre una doble filera de curiosos, ben atapeïda, van passant els romeus de la cançó catalana, els rapso-des de les nostres melodies, els servadors gelosos del nostre *folk-lore*. Carrer de Colom, Passeigs de Guixols i de la Mar, avall, l'«Orfeó Català» es dirigeix a la Parroquial guixolenc a on oïrà missa i on cantarà meravellosament—com ell únicament pot fer-ho—el motet a dos cors *Canticum amoris* i *Pregària a la Verge del Remei* i *Al cel blau*, del mestre Millet. El temple està ple a vessar. No hi cap ni una agulla més.

Una Comisió de l'Orfeó va a saludar les Autoritats.

A quarts d'una, en obsequi als orfeonistes, hom celebra una partida de water-pol als suntuosos «Banyes Sant Telm». La cobla «La Principal de Bages» executa, en tant, sardanes de Vilà, Lluís M.ª Millet, Pujol i Garreta. Al Restaurant i Bar és impossible de donar-hi un pas. Part de fora, el carrer de Tetuan és una currúa d'automòbils i el Passeig d'igual nom està envaït per una gernació imponent.

A les dues, comença a servir-se el

dinar i la rotunda i galeria coberta dels Banyes Sant Telm són insuficients per a acomboiar-hi tants de comensals. El Bar, així mateix, és plé totalment. Pensem que a la mateixa hora, tots els altres hotels i fondes estaran igualment concorreguts. Entre les moltes visites forasteres, hom hi sobta sovint, sovint, cares ben conegudes. Saludem a Raimon d'Abadal, Manuel Folguera Durán, Mossén Llorenç Riber, l'eminent poeta mallorquí...

Prenen plaça al voltant de la taula d'honor que presideix l'egregi mestre Millet, el seu fill en Lluís Maria, En Vicens de Moragas, En Marian Vinyas i Vinyas, el dibuixant Renart, l'eminent poeta En Joan Llongueras, Mister Huc Ross, Director de la *Schola Cantorum*, de Nova York; nostre Director Enric Bosch i Viola i alguns membres de la Junta de l'Orfeó. Avançat el dinar, s'apropen per a saludar als comensals, l'enginyer Vinyas Sabater, el professor Julià Bohigas, el mestre de periodistes i lllorejat poeta, En Ferran Agulló i Vidal.

En altra taula de la mateixa rotunda dinen fraternalment els enviats especials de *La Veu de Catalunya*, *La Publicitat*, *La Nau*, *El Noticiero Universal*, *El Diluvio*, *La Vanguardia*, *Las Noticias*, *El Día Gráfico* i *La Noche*. El propietari de l'establiment, Sr. Pere Rius i Calvet, després d'haver obsequiat als «chicos de la prensa» els invita a donar un passeig en automòbil fins dalt la capella de Sant Telm, qual ermita i altar, del segle XVII, cura de restaurar el dibuixant senyor Renart.

Al Passeig del Mar, davant de *Càles Danieles*, la cobla manresana, ha anat executant sardanes d'En Balcells, Juncà, Juanola, E. Casals, Garreta i Toldrà. Nostre director, En Joan Llongueras i Mister Huc Ross, després d'haver se acomiadat dels seus companys de dinar (àpat, per cert, molt ben servit per el personal del Restaurant Sant Telm), es dirigeixen al lloc del festival i hi arriben just al moment que «La Principal de Bages» desflora els primers compassos de la sardana garretiana *Carmeta*. Mister Ross, qui no havia vist mai ballar nostra dansa, queda senzillament meravellat. Els ulls li lluen, la cara li riu; tot se'n va en fer preguntes referents a la sardana, la seva estructura, el seu origen. L'amic Llongueras, autoritat màxima en aquests afers, dona al Director de la «Schola Cantorum», totes les dades que sol·licita i li promet la tramesa d'un bon recull de sardanes i cançons ben escollides.

Breus minuts d'atur a la Redacció de L'Avi MUNE, on hom fulleja la col·lecció del nostre setmanari i s'hi parla de literatura, i cap al «Teatre Nove-tats», de dret. La folgada sala s'ha emplenat totalment. Allò no és p'e de teatre: és tot un poble en jubileu.

Els coristes són a l'escenari. Millet, alt, musculós, tot ell un nervi en tensió, engrapa la batuta. Als primers compassos d'*El cant de la senyera*, bona part de l'auditori s'aixeca automàticament i esclata una ovació clamorosa. Aquesta ovació recueix diferents vegades durant el cant senyaler

i ja no s'entredorirà més en tot el concert. Segueixen les cançons *La filla del Marxant* d'En Cumellas Ribó, *Cançó del lladre*, exquisida, *El fill de D. Gallardó*, de Sancho Marraco; *El cant dels ocells*, petita gran meravella del mestre Millet, que diu a la perfecció la senyora Fornells; *El noi de la mare*, definitiva obra mestra de Nicolau; *Empordà i Rosselló*, d'Enric Morera, i clou la primera part.

En la part segona s'estrenen *La fira*, cromo epigramàtic, amb notes ben copçades i originalíssimes; *Jesús i Sant Joan*, rublerta de tendreses; *Canta i vola que fa sol*, tendríssima i mestrívolament resolta; *Processó a la muntanya*, onomatopeia musical, digna d'Strawinsky i *La Balanguera*, ungida d'aflamada pairalitat, totes elles d'Amadeu Vives.

Garideta i *Tres ocellets de Paradís*, exquisites, finíssimes cançons de Ravel; *Cançó de la moreneta* i *La mort de l'escola*, del venerable Nicolau i l'immens «credo» de la *Missa del Papa Marcel*, de Palestrina, integren la part tercera d'aquest concert memorable, durant el qual tot han estat aplaudiments entusiastes i inacabables. Bella festa, a fé, aquesta de la visita de l'Orfeó Català. Guixols qui ha ofert una llaçada blau-cej amb una escaient llegenda, a la gloriosa institució coral, no la oblidarà tan fàcilment.

En sortir del teatre, per la carretera, Rambla Vidal, Passeig del Mar, fins al port, era impossible de donar un pas.

Quan el J. J. Sister passava davant l'escullera, de retorn a Barcelona, i les notes de la sardana *L'Empordà* fendien els aires, perfumats de flaires de ginesta i de sentors marines, els visques estentòris atronaven l'espai. Des de la nau que lliscava suaument damunt la mar encalmada, centenars de mocadors voleiadissos, com ales bategants d'albades gavines, semblaven dir «a reveure» als milers de persones que acomiadaven els orfeonistes. Nosaltres ens sumem també a l'«a reveure» cordial i saludem el pensament fit en les diades futures al gloriós Orfeó Català.

SALVI PEBRE

“L'Avi Mune” (setmanari popular)
7 juliol 1.938